រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ ២០១៦ - ២០១៨

ធ្នូ ២០១៥

អារម្ភកថា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺជាប្រទេសមួយក្នុងចំណោមប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ធ្លាប់រងនូវមហាវិនាសកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដែលបង្កឡើងដោយរបបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត ដែលបានកាប់សម្លាប់ប្រជាជនរាប់លាននាក់ និងបំផ្លាញសង្គមជាតិខ្ទេចខ្ទីដល់ឫសគល់ ក្នុងនោះកុមារក៏ត្រូវរងនូវការកាប់សម្លាប់ ធ្វើទារុណកម្មគ្រប់បែបយ៉ាង ដែលធ្វើឱ្យកម្ពុជាបាត់បង់ធនធានមនុស្សជាច្រើន។ ក្រោយថ្ងៃរំដោះ ៧មករា ១៩៧៩ ទន្ទឹមនឹងការស្តារនិងអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសពីបាតដៃទទេ សិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ជាពិសេសសិទ្ធិរបស់កុមារកម្ពុជាត្រូវបានការពារនិងលើកតម្កើង ដោយចាត់ទុកកុមារជាអ្នកបន្តវេនរបស់ប្រទេសជាតិដូចពាក្យស្លោកថា កុមារជាទំពាំងស្នងឫស្សី។

បច្ចុប្បន្ន រាជរដ្ឋាភិបាលបានបោះជំហានទៅមុខក្នុងការស្តារសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ចឡើងវិញ ដែលតម្រូវឱ្យកសាងធនធានមនុស្សជំនាញនិងប្រជាជនដែលមានសុខភាពល្អក្នុង២ទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ ដោយមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាមធ្យមប្រមាណ ៧% ហើយផលិតផលក្នុងស្រុកបានកើនឡើងជាង១០០០ដុល្លារក្នុងម្នាក់ បើប្រៀបធៀបកាលពីមួយទសវត្សរ៍មុនគឺទទួលបានតិចជាង២០០ដុល្លារក្នុងម្នាក់ ហើយអត្រាភាពក្រីក្រត្រូវបានកាត់បន្ថយមកត្រឹមប្រមាណ១៦%នៅឆ្នាំ២០១៣ ធ្វើឱ្យកម្ពុជាបោះជំហានចេញពីប្រទេសមានចំណូលកម្រិតទាបទៅជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានវិភាជធនធានបន្ថែមទៀតដល់វិស័យសុខាភិបាល អប់រំ សង្គមកិច្ច និងវិស័យផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស រួមទាំងការអភិវឌ្ឍកុមារសំដៅសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ដែលក្នុងនោះបានផ្តោតសំខាន់លើការអភិវឌ្ឍសុខុមាលភាពកុមារផងដែរ។

ស្របតាមស្ថានភាពកុមារមានភាពរីកចម្រើនពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ បន្ទាប់ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាអន្តរជាតិជាច្រើន មានជាអាទិ៍ អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារឆ្នាំ១៩៩២ ពិធីសារបន្ថែមស្តីពីការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ និងពិធីសារស្តីពីការជួញដូរកុមារ ការធ្វើពេស្យាកម្មកុមារ និងរូបភាពអាសអាភាសកុមារនៅឆ្នាំ២០០២ អនុសញ្ញាលេខ១៣៨ស្តីពីការកម្រិតអាយុអប្បបរមាសម្រាប់ការចូលធ្វើការនៅឆ្នាំ១៩៩៩ អនុសញ្ញាលេខ១៨២ស្តីពីការហាមប្រាមនិងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារនៅឆ្នាំ២០០៥ និងអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅឆ្នាំ២០០៧។

ក្នុងនាមជាប្រទេសហត្ថលេខី រាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ២០១៤-២០១៨ គោលនយោបាយ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការសកម្មភាពជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ និងផែនការអភិវឌ្ឍតាមវិស័យរយៈពេលវែងនិងមធ្យមផ្សេងៗទៀត ដើម្បីធានាការអភិវឌ្ឍ ផ្តល់ការងារសមស្រប សមភាព ប្រសិទ្ធភាព និងធានាឱ្យសម្រេចបានតាមគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជាឆ្នាំ២០១៥ រួមទាំងបង្កើតយន្តការជាច្រើននៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីសម្របសម្រួលដល់ការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត រួមទាំងគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ។

ទន្ទឹមនឹងការដាក់ចេញនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត គោលនយោបាយ ផែនការជាតិជាច្រើនទាក់ទងទៅនឹងការលើកកម្ពស់និងការការពារសិទ្ធិកុមារ កុមារកម្ពុជានៅតែជួបបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួននៅឡើយដូចជា កុមារបោះបង់

ការសិក្សា កុមារបម្លាស់ទី អំពើហិង្សាលើកុមារ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន កុមារកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ។ល។ ដែលតម្រូវឱ្យក្រសួង ស្ថាប័ន អាជ្ញាធរ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល សហគមន៍ ឪពុកម្តាយ រួមគ្នាដោះស្រាយឱ្យបានទាន់ពេលវេលា និងចំគោលដៅ។

នេះគឺជាជំហានថ្មីមួយទៀត ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារដាច់ដោយឡែកដែលនឹងដាក់ឱ្យអនុវត្តសម្រាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំខាងមុខ ស្របតាមតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ដើម្បីធានាថាបញ្ហាកុមារត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅគ្រប់វិស័យពាក់ព័ន្ធក្នុងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិ សុវត្ថិភាព ស្ថានភាព និងជំនាញរបស់កុមារ។ ការវិនិយោគជាមួយកុមារ គឺជាការងារអាទិភាព ដោយសារការវិនិយោគលើកុមារនៅថ្ងៃនេះនឹងបង្កើតបានជាធនធានមនុស្សដែលមានជំនាញនិងប្រកបដោយសក្តានុពលនាពេលអនាគត ដើម្បីធានាចីរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចនិងលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជន។

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ ២០១៦-២០១៨ មានយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗចំនួន៥ ដោយផ្តោតទៅលើការលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ លើកកម្ពស់សុខុមាលភាពសង្គមសម្រាប់កុមារ ពង្រឹងកិច្ចការពារនិងបង្ការទប់ស្កាត់កុមារពីអំពើហិង្សា និងការងារប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ពង្រឹងកិច្ចសហការការអនុវត្តច្បាប់ ក្របខណ្ឌគតិយុត្ត និងគោលនយោបាយ ពង្រឹងយន្តការជាតិ សមត្ថភាពបំពេញមុខងារនិងដំណើរការល្អ។ ដើម្បីធានាដល់ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងទទួលបានជោគជ័យ ខ្ញុំស្នើឱ្យមានការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃនិងការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មជាប្រចាំ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់កុមារ ហើយតាមរយៈការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពនេះ កុមារកម្ពុជាកាន់តែទទួលបាននូវការផ្តល់សេវា និងការយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែមទៀត មានន័យថាធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗគ្នាដើម្បីឈានទៅសម្រេចគោលបំណងរួមតែមួយ ដើម្បីជំរុញកម្ពុជាមានធនធានមនុស្សប្រកបដោយសក្តានុពលនាពេលអនាគត។

ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ក្រសួង ស្ថាប័ន គណៈកម្មការផែនការនិងរបាយការណ៍ជាតិស្តីពីកុមារ អាជ្ញាធរគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ អង្គការដៃគូអភិវឌ្ឍ ដែលបានរួមចំណែកដល់ការរៀបចំកសាងផែនការសកម្មភាពដ៏មានសារៈសំខាន់ ដែលជាស្នាដៃទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រសម្រាប់កុមារកម្ពុជា។ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងដៃគូពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការចាប់ផ្តើមអនុវត្តផែនការសកម្មភាពនេះពីពេលនេះតទៅ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា កម្ពុជានឹងអាចដោះស្រាយភាពប្រឈមទាំងអស់នេះបានដោយជោគជ័យ។

ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងជាប្រធានកិត្តិយសក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថាដើម្បីទទួលបានភាពជោគជ័យនៃការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ ២០១៦-២០១៨ ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៤-២០១៨ តម្រូវឱ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នារវាងក្រសួង ស្ថាប័ន របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍ វិស័យឯកជន សង្គមស៊ីវិល និងគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ ក្នុងន័យនេះ ខ្ញុំសូមស្នើដល់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធលើកគម្រោងចំណាយនានា ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពអាទិភាពដែលមានចែងនៅក្នុងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ និងដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នរបស់ខ្លួន។ ខ្ញុំស្នើឱ្យក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ពង្រឹងតួនាទី ភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការសម្របសម្រួលការងារអន្តរក្រសួង

លើវិស័យកុមារ ជាពិសេស ការងារពិនិត្យតាមដានវាយតម្លៃ និងធ្វើរបាយការណ៍ពីវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ។

ខ្ញុំសង្ឃឹមនិងជឿជាក់ថា ក្រសួង ស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន និងគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ នឹងដាក់បញ្ចូលសកម្មភាពនានា ដែលមានចែងនៅក្នុងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ ទៅក្នុងផែនការប្រតិបត្តិតាមវិស័យរបស់ខ្លួន ដើម្បីពង្រឹង ការពារ និងលើកកម្ពស់ការអនុវត្តអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៧ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្ដីពីការអភិវឌ្ឍកុមារឆ្នាំ២០១៦-២០១៨ គឺជាផែនការដំបូងតែមួយគត់ដែលមានលក្ខណៈសម្របសម្រួលទូលំទូលាយដោយផ្ដោតលើកុមារ ផែនការនេះមានគោលបំណងដាក់បញ្ចូលក្រសួង ស្ថាប័នរួមទាំងអាជ្ញាធរថ្នាក់ក្រោមជាតិសម្រាប់ការអនុវត្តផែនការនេះ។ ផែនការនេះបានលើកឡើងនូវកម្មវិធី ឬសកម្មភាពដែលមិនជាន់គ្នាជាមួយកិច្ចប្រឹងប្រែងដែលបានធ្វើកន្លងមក ឬកម្មវិធីដែលកំពុងអនុវត្តដោយក្រសួង ស្ថាប័នដទៃទៀត ប៉ុន្តែបានកំណត់គម្លាតនៅតាមផែនការវិស័យនានា និងស្នើឡើងនូវយុទ្ធវិធីនិងមធ្យោបាយក្នុងការផ្សារភ្ជាប់គម្លាតទាំងនោះ។

ផែនការនេះ ក៏បានកំណត់ពីតម្រូវការក្នុងការចាប់ផ្ដើមសកម្មភាពរួមគ្នារបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ក្នុងករណីជាច្រើនដោយសារក្រសួង ស្ថាប័នតែមួយមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហាកុមារបានពេញលេញទាំងអស់ទេ។ លើសពីនេះទៀតផែនការនេះបានស្នើឱ្យបង្កើតប្រព័ន្ធតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃសម្រាប់កុមារ ដើម្បីតាមដានវឌ្ឍនភាពស្ដីពីកុមារ។

ខ្ញុំសូមសម្ដែងនូវការដឹងគុណចំពោះ**សម្ដេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** និងជាប្រធានកិត្តិយសនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ និងសម្ដេចកិត្តិព្រឹទ្ធបណ្ឌិត **ប៊ុន រ៉ានី ហ៊ុនសែន** ដែលដឹកនាំការស្ដារនិងអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិលើគ្រប់វិស័យ ដោយក្នុងនោះបានផ្សារភ្ជាប់ជានិច្ចកាលជាមួយនឹងបុព្វហេតុកុមារ និងផ្ដល់នូវសេចក្ដីអាណិតស្រឡាញ់និងសន្ដោសប្រណីចំពោះកុមារគ្រប់ៗរូប។

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ បានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៥ គឺជាយន្តការសម្របសម្រួលនិងផ្ដល់យោបល់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលលើការងារទាក់ទងទៅនឹងការរស់រានមានជីវិត ការអភិវឌ្ឍ ការការពារ ការលើកកម្ពស់សុខុមាលភាព និងការចូលរួមចំណែករបស់កុមារ ជាអ្នកផ្ដួចផ្ដើមដឹកនាំរៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិស្ដីពីការអភិវឌ្ឍកុមារនេះឡើង។ ក្នុងរយៈពេល២០ឆ្នាំនេះ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ បានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការសម្របសម្រួលការងារអន្តរក្រសួងលើវិស័យកុមារ ហើយបានបញ្ជ្រាបបញ្ហាកុមារទៅក្នុងច្បាប់ គោលនយោបាយ និងផែនការជាតិជាច្រើនទៀតផង។

ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ និងថ្លែងអំណរគុណ និងវាយតម្លៃខ្ពស់ចំពោះសមាជិក សមាជិកាក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ គណៈកម្មការរៀបចំផែនការនិងរបាយការណ៍ជាតិស្ដីពីកុមារ អង្គការក្លែនអន្តរជាតិកម្ពុជា អង្គការយូនីសេហ្វ អង្គការសង្គ្រោះកុមារ អង្គការ Global Alliance for Children អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា ដៃគូអភិវឌ្ឍ តំណាងកុមារនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលបានចូលរួមឧបត្ថម្ភគាំទ្រយ៉ាងសកម្ម ទាំងបច្ចេកទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ដំណើរការរៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិស្ដីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ ២០១៦-២០១៨នេះឡើង ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាយើងនឹងទទួលបានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបន្ថែមនៅពេលអនាគត ដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
និងជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

វង សូត

មាតិកា

អារម្ភកថា i

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ iv

មាតិកា v

១- សារបាន ១

១.១- គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចំពោះកុមារ ៣

១.២- ការវិភាគស្ថានភាពកុមារ ៥

១.៣- បញ្ហាអាទិភាព ១១

២- យុទ្ធសាស្ត្រ ១៣

៣- ផែនការសកម្មភាព ១៤

៣.១- បរិយាយសង្ខេបអំពីវិសាលភាពផែនការ ១៤

៣.២- តារាងអនុវត្តការងារ ១៦

៤- កាលវិភាគរៀបចំសេចក្តីព្រាងច្បាប់-លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ៣៧

៥- គម្រោងចំណាយ ៣៨

៦- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃ ៣៩

៧- សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ៤៣

៨- សន្ទានុក្រម ៤៤

១- សារបាន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាគឺជាប្រទេសមួយស្ថិតក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែលមានប្រជាជនប្រមាណ១៤,៧ លាននាក់នៅឆ្នាំ២០១៣ និងមានកុមារអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំប្រមាណ៣៥% (របាយការណ៍អង្កេតចន្លោះជំរឿននៃប្រជារាស្ត្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៣)។

ប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជា ធ្លាប់បានឆ្លងកាត់សង្គ្រាមស៊ីវិលនិងជម្លោះផ្ទៃក្នុងដ៏ជូរចត់ ជាពិសេសរបបខ្មែរក្រហមពីឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ឆ្នាំ១៩៧៩ ប៉ុន្តែមកដល់ទសវត្សរ៍១៩៨០ ការវាយប្រយុទ្ធគ្នានៅតែបន្ត ហើយបានដាក់កម្ពុជាឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីសហគមន៍អន្តរជាតិ។ វិស័យសំខាន់ៗរបស់ប្រទេសដូចជា សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច អប់រំ សុខាភិបាល និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធត្រូវបានបំផ្លាញចោលស្ទើរគ្មានសល់។ ក្នុងរយៈពេលនោះ ប្រជាជននិងកុមាររាប់លាននាក់ត្រូវបានកាប់សម្លាប់ ធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងព្រៃផ្សៃ បង្ខំឱ្យធ្វើការធ្ងន់ធ្ងរ ទទួលអាហារមិនបានគ្រប់គ្រាន់ រស់នៅមិនសមរម្យ និងធ្វើឱ្យប្រទេសកម្ពុជាបិតនៅដាច់ចេញពីសហគមន៍អន្តរជាតិ។

កម្ពុជាបានចាប់ផ្តើមការអភិវឌ្ឍរបស់ខ្លួនចេញពីចំណុចសូន្យ។ នៅឆ្នាំ១៩៩០ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានប្រឹងប្រែងនិងប្តេជ្ញាចិត្តអភិវឌ្ឍប្រទេសលើគ្រប់វិស័យ ដើម្បីឱ្យប្រជាជននិងកុមាររួចផុតពីភាពក្រីក្រ។ លទ្ធផលសង្ខេបបង្ហាញនៅក្នុងប្រអប់១.១ខាងក្រោម៖

ប្រអប់ ១.១- ការអភិវឌ្ឍប្រទេសកម្ពុជាក្រោយឆ្នាំ១៩៩០

សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាបានកើនឡើងជាមធ្យមប្រមាណ ៧% នៅក្នុងទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ ហើយផលិតផលក្នុងស្រុកបានកើនឡើងជាង១០០០ដុល្លារក្នុងម្នាក់នៅឆ្នាំ២០១៣ បើប្រៀបធៀបកាលពីមួយទសវត្សរ៍មុនគឺ ទទួលបានតិចជាង២០០ដុល្លារក្នុងម្នាក់។ អត្រានៃភាពក្រីក្រសម្រេចបានជាងពាក់កណ្តាលនៃគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍។ ទីផ្សារការងារមានការកើនឡើងនៅទីប្រជុំជន ចំណែកការងារប្រកបផលិតផលកសិកម្មក៏មានការកើនឡើងដែរ។ សព្វថ្ងៃ កម្ពុជាបាននាំស្បៀងចេញទៅក្រៅប្រទេស បើប្រៀបធៀបទៅនឹងទសវត្សរ៍មុនៗកម្ពុជាជាប្រទេសដែលនាំចូលស្បៀងអាហារពីបរទេស។ អក្ខរភាពនិងការសិក្សាអប់រំមានការកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស អត្រានៃអក្ខរភាពគឺមានកម្រិតខ្ពស់ក្នុងចំណោមប្រទេសដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍនៅមានកម្រិត។ ដូចគ្នានេះដែរ អត្រាមរណភាពនៃទារកនិងមាតាមានការថយចុះ ហើយអាយុកាលនៃជីវិតរស់នៅមានការកើនឡើងខ្ពស់។

ការបោះឆ្នោតជាតិប្រកបដោយប្រជាធិបតេយ្យ បានរៀបចំឡើងដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានចំនួន៥លើកនិងថ្នាក់ឃុំសង្កាត់ចំនួន៣លើក ប្រកបដោយភាពជោគជ័យ។ ដំណើរការនៃប្រជាធិបតេយ្យនៅកម្ពុជា គឺប្រកបដោយភាពរឹងមាំល្អ ទោះបីយ៉ាងណា កម្ពុជានៅមានភាពប្រឈមផ្សេងៗជាច្រើន ដូចជាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ធនធានមនុស្ស ថវិកា និងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ដែលទាមទារឱ្យមានការពង្រឹងបន្ថែមទៀត។ នៅឆ្នាំ២០១៣ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានដាក់ចេញយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ ដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រស្នូលមួយសម្រាប់អភិវឌ្ឍប្រទេសពីឆ្នាំ២០១៤ ដល់ឆ្នាំ២០១៨ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិពីឆ្នាំ២០១៤ ដល់ឆ្នាំ២០១៨ ត្រូវបានដាក់ចេញនៅឆ្នាំ២០១៤ ដើម្បីធ្វើការអនុវត្ត។

ទោះបីគោលនយោបាយនិងកម្មវិធីជាតិបាននិងកំពុងដំណើរការល្អគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក៏ដោយ ក៏កម្ពុជានៅមានភាពប្រឈមនឹងបញ្ហាជាច្រើនដូចជា កង្វះខាតប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម សុខភាព ការអប់រំ ជាពិសេសនៅតាមតំបន់ជនបទ។ លើសពីនេះ នៅមានបញ្ហាផ្សេងៗទៀតដែលកើតមានឡើងដោយថាហេតុនៅក្នុងតំបន់និងលើសកលលោក ដូចជាគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ បញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចសកលលោក បញ្ហាភេរវកម្ម និងវិសមភាពចំណូល។ល។ ហេតុទាំងនេះជាកត្តាប្រឈមដ៏សំខាន់ដែលប៉ះពាល់ដល់កុមារ ពិសេសក្នុងចំណោមកុមារងាយរងគ្រោះ ដែលបណ្តាលឱ្យមានពលកម្មកុមារ កុមារកំព្រា កុមារអនាថា ការជួញដូរកុមារ និងកុមារប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ជាដើម ដែលបណ្តាលឱ្យមានវដ្តនៃភាពក្រីក្រនិងជាកត្តាបង្អាក់ដំណើរនៃការអភិវឌ្ឍមូលធនមនុស្ស សេដ្ឋកិច្ច និងការអភិវឌ្ឍសង្គមកិច្ចសម្រាប់មនុស្សជំនាន់ក្រោយៗទៀត។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ បានរៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមាររយៈពេល ៣ឆ្នាំ **២០១៦-២០១៨** ដើម្បីកៀរគរធនធាន ខិតខំប្រឹងប្រែងដោះស្រាយបញ្ហាកុមារនៅកម្ពុជា ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការចាំបាច់ស្របនឹងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចំពោះកុមារ សំដៅអនុវត្តអនុសាសន៍នានារបស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

នេះជាផែនការសកម្មភាពជាតិលើកទីមួយ ជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវ និងជាផែនការគោលសម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដើម្បីរៀបចំនិងអនុវត្តកម្មវិធីដែលផ្តោតលើកុមារ ក្នុងការរួមចំណែកសម្រេចឱ្យបានចំណុចដៅនៃគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣។ ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ ក៏បានបង្ហាញអំពីតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍ អង្គការជាតិនិងអន្តរជាតិ សង្គមស៊ីវិល វិស័យឯកជន និងកុមារខ្លួនឯងក្នុងការចូលរួមសម្រេចឱ្យបាននូវការកែលម្អការរស់នៅរបស់កុមារកម្ពុជា ដើម្បីទទួលបានសិទ្ធិនិងឱកាសស្មើភាពគ្នាសម្រាប់ការរីកលូតលាស់ និងការអភិវឌ្ឍដោយមានសុខដុមនីយកម្ម។

ប្រអប់ទី១.២- សម្រង់អនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិកុមារនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ឆ្នាំ២០១១

១- ពង្រឹងគុណភាពអប់រំ (អប់រំមូលដ្ឋានរយៈពេល៩ឆ្នាំ) ដល់កុមារ

២- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់អ្នកថែទាំកុមារ មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ គ្រូបង្រៀនជាដើមស្តីពីសិទ្ធិកុមារ សេវាផ្នែកច្បាប់ និងសេវាផ្សព្វផ្សាយ

៣- ពង្រីកការផ្តល់សេវាសុខភាពដល់កុមារទាំងអស់ (រួមទាំងការការពារការឆ្លងមេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍)

៤- ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់លើការធ្វើអាជីវកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិកុមារ និងពលកម្មកុមារ ជាពិសេសក្នុងទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរ

៥- ពង្រឹងដំណើរការត្រួតពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ និងបង្កើតប្រព័ន្ធទិន្នន័យស្តីពីកុមារ

៦- ពង្រឹងយន្តការសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ

៧- ជួយសង្គ្រោះកុមារពីគ្រោះថ្នាក់ អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការរំលោភបំពាន ការឃុំឃាំង និងអំពើហិង្សាផ្សេងៗ

៨- ធានាពីភាពមិនរើសអើងប្រឆាំងនឹងកុមារពិការ

៩- ពង្រឹងការថែទាំកុមារនៅក្នុងសហគមន៍ និងការពារកុមារតាមចិញ្ចឹមថ្មល់

១០- ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទជាពិសេសការជួញដូរកុមារ

១១- ការការពារកុមារតាមម្តាយក្នុងពន្ធនាគារ

១២- បញ្ឈប់ការជម្លៀសប្រជាជនពីដីរបស់ពួកគាត់ និងពង្រីកជំនួយរូបវន្តដល់ប្រជាជនក្រីក្រ ដើម្បីការពារកូនរបស់ពួកគេ

១៣- ពង្រីកការចុះបញ្ជីកំណើត

១៤- ផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសដល់កុមារក្នុងសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច និង

១៥- បន្ថែមថវិកាសម្រាប់ការងារកុមារ និងពង្រឹងក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

ប្រភព. របាយការណ៍ដាក់ជូនដោយរដ្ឋជាភាគីក្រោមមាត្រា៤៤ នៃអនុសញ្ញាលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានកម្ពុជារបស់គណៈកម្មាធិការស្តីពីសិទ្ធិកុមារ កិច្ចប្រជុំលើកទី៥៧ ថ្ងៃទី៣០ ខែឧសភា ដល់ថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ។

១.១- គោលនយោបាយចំពោះកុមារ

ដើម្បីអភិវឌ្ឍកុមារក្នុងចក្ខុវិស័យមួយដែលត្រូវមានការធានាច្បាស់លាស់សម្រាប់អនាគតកម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាច្រើន ជាអាទិ៍ដូចខាងក្រោម៖

១.១.១- ក្របខ័ណ្ឌជាតិ

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមាត្រា៤៨ ចែងថា "រដ្ឋធានារក្សាការពារសិទ្ធិរបស់កុមារដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីកុមារ ជាពិសេសសិទ្ធិមានជីវិតរស់នៅ សិទ្ធិទទួលបានការអប់រំរៀនសូត្រ សិទ្ធិត្រូវបានទទួលការគាំពារក្នុងស្ថានការណ៍មានសង្គ្រាម និងការការពារប្រឆាំងនឹងអាជីវកម្ម សេដ្ឋកិច្ច ឬកាមគុណលើកុមារ។ រដ្ឋគាំពារប្រឆាំងនឹងការងារទាំងឡាយ ដែលអាចធ្វើឱ្យខូចដល់ការអប់រំនិងការរៀនសូត្ររបស់កុមារ ឬដែលនាំឱ្យអន្តរាយដល់សុខភាព ឬសុខុមាលភាពរបស់កុមារ"។
- គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ដែលជាក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ បានកំណត់ច្បាស់លាស់ពីលទ្ធផលរំពឹងទុកនិងសូចនាករសម្រាប់កុមារ។
- យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី៥នៃរដ្ឋសភា បានផ្តោតលើបង្កើនការងារសមធម៌និងប្រសិទ្ធភាព និងការទទួលស្គាល់កុមារជាឆ្អឹងខ្នងនៃធនធានមនុស្សនិងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសជាតិ៖
  - ការលើកកម្ពស់សុខភាពនិងអាហារូបត្ថម្ភ : ការបន្តអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាលសំដៅលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពនិងអាហារូបត្ថម្ភរបស់ប្រជាជនទូទៅ កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់មាតា ទារក និងកុមារ តាមរយៈការពង្រឹងនិងពង្រីកសេវាសុខាភិបាលប្រកបដោយគុណភាព ប្រសិទ្ធភាព និងភាពសក្តិសិទ្ធិ។
  - ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម : ពង្រឹងប្រព័ន្ធគាំពារ និងបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធគាំពារសង្គមផ្លូវការមួយគឺយុទ្ធសាស្ត្រជាតិគាំពារសង្គមសម្រាប់ជនក្រីក្រនិងងាយរងគ្រោះ ឆ្នាំ២០១១-២០១៥ សំដៅគាំពារជនក្រីក្រនិងងាយរងគ្រោះ ដែលត្រូវសម្រេចសមិទ្ធផលសំខាន់ៗតាមរយៈកម្មវិធីចែកស្បៀងដល់ជនក្រីក្រ កម្មវិធីស្បៀងពលកម្ម កម្មវិធីគាំពារកុមារក្រីក្រឱ្យបានចូលរៀន និងការជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រជនក្រីក្រនិងជនងាយរងគ្រោះ។
- កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី៥នៃរដ្ឋសភា : បន្តផ្តល់អាទិភាពលើការអភិវឌ្ឍសុខុមាលភាពកុមារឱ្យបានល្អប្រសើរ ដោយជំរុញការផ្សព្វផ្សាយនិងអនុវត្តយ៉ាងហ្មត់ចត់នូវអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ពិសេសធានាឱ្យកុមារទទួលបានពិតប្រាកដនូវសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានទាំង៤របស់កុមារគឺ សិទ្ធិរស់រានមានជីវិត សិទ្ធិទទួលបានការអភិវឌ្ឍ សិទ្ធិទទួលបានការការពារ និងសិទ្ធិចូលរួមរបស់កុមារ។
- ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ២០១៤-២០១៨ : សិទ្ធិជាមូលដ្ឋានទាំង៤របស់កុមារត្រូវបានបញ្ជ្រាបទៅក្នុងកម្មវិធីជាច្រើនរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែបន្តយ៉ាងមុតមាំក្នុងការបង្កើតនិងអនុវត្តប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គមមួយដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ មានចីរភាពក្នុងគោលបំណងគាំពារជីវភាពរស់នៅរបស់ជនក្រីក្រនិងជនងាយរងគ្រោះ។

- យុទ្ធសាស្ត្រជាតិគាំពារសង្គម (២០១១) បានចែងយ៉ាងច្បាស់ពីបញ្ញត្តិនិងការគាំទ្រសម្រាប់កុមារនិងយុវជន ជាពិសេសកុមារនិងយុវជនដែលងាយរងគ្រោះដោយសារពលកម្មកុមារ ការជួញដូរកុមារ ការធ្វើចំណាកស្រុក កុមារដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសនឹងច្បាប់ កុមារអនាថា កុមារជនជាតិដើមភាគតិច កុមារកំព្រា និងកុមារមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ ដែលអាចចាត់ទុកថា "ក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាស"។
- គោលនយោបាយភូមិ ឃុំមានសុវត្ថិភាព ត្រូវបានដាក់ចេញនាខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ដែលជាក្របខ័ណ្ឌមូលដ្ឋានចម្បងមួយសម្រាប់រៀបចំកម្មវិធីកុមារ។ គោលនយោបាយនេះបានប្តេជ្ញាចិត្តធានាថាគ្រប់ភូមិឃុំឱ្យមានសុវត្ថិភាព ដោយពុំមានចោរកម្មនិងអំពើប្លន់គ្រប់ប្រភេទ ពុំមានការផលិត ការចែកចាយនិងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនខុសច្បាប់គ្រប់ប្រភេទ ពុំមានសកម្មភាពអបាយមុខ ការជួញដូរផ្លូវភេទលើស្ត្រីនិងកុមារ និងអំពើហិង្សា ពុំមានការលេងល្បែងស៊ីសងខុសច្បាប់ ការប្រើប្រាស់អាវុធខុសច្បាប់ និងសកម្មភាពខុសច្បាប់ផ្សេងៗទៀត។

១.១.២- ក្របខ័ណ្ឌអន្តរជាតិ

បន្ថែមលើក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តជាតិជាធរមាន ក្នុងស្មារតីយកចិត្តទុកដាក់ការពារសិទ្ធិកុមារ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នលើសន្ធិសញ្ញា និងពិធីសារអន្តរជាតិជាច្រើន។ ជាមួយគ្នានេះដែរ ក្នុងនាមជារដ្ឋសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ កម្ពុជាត្រូវបានភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិដែលទាក់ទងនឹងកុមារ។ សន្ធិសញ្ញា និងសេចក្តីប្រកាសសំខាន់ៗដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នមាន៖

- អនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ឆ្នាំ១៩៩២
- អនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិជនពិការ ឆ្នាំ២០០៧
- អនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារលេខ១៨២ ស្តីពីការហាមប្រាមនិងសកម្មភាពបន្ទាប់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ២០០៥
- អនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារលេខ១៣៨
ស្តីពីការកម្រិតអាយុអប្បបរមាសម្រាប់ការចូលធ្វើការងារ ឆ្នាំ១៩៩៩
- អនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារលេខ២៨ ស្តីពីការងារដោយបង្ខំ ឬជាកាតព្វកិច្ច ឆ្នាំ១៩៧០
- ពិធីសារបន្ថែមស្តីពីការជួញដូរកុមារ ពេស្យាចារកុមារ និងរូបភាពអាសអាភាសកុមារ នៅឆ្នាំ២០០២
- ពិធីសារបន្ថែមស្តីពីការចូលរួមរបស់កុមារក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ នៅឆ្នាំ២០០២

ដោយឡែក ក្នុងក្របខ័ណ្ឌសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក៏បានចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីប្រកាស និងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អាស៊ានស្តីពីការលុបបំបាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារ និងលិខិតូបករណ៍របស់អាស៊ានដទៃទៀតសម្រាប់ការលើកកម្ពស់និងការពារសិទ្ធិកុមារ។

១.២- ការវិភាគស្ថានភាពកុមារ

១.២.១- អក្ខរភាពនិងការសិក្សា

អក្ខរភាព : របាយការណ៍អង្កេតចន្លោះជំរឿននៃប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៣ បង្ហាញថាអត្រាអក្ខរភាពក្នុងចំណោមកុមារអាយុពី៦-១៧ឆ្នាំ មានប្រមាណ៨៣,៤%។ កុមារអាយុពី១០-១៧ឆ្នាំ មានប្រមាណ៩០,៣% ក្នុងនោះមានកុមារប្រមាណ៩,៧% ស្មើនឹង២៤៣ ៩៥០នាក់ មិនចេះអាន និងមិនទទួលបានការសិក្សាអប់រំក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ បន្ថែមលើនេះ ភាពខុសគ្នាអំពីយេនឌ័រមិនទាន់មានការបែងចែកជាក់លាក់ នៅក្នុងអត្រានៃអក្ខរភាពនេះនៅឡើយទេ។

កុមារនិងការសិក្សា : តាមរបាយការណ៍ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងអប់រំ បានរាយការណ៍ថាមានសាលាមត្តេយ្យសិក្សាសរុបចំនួន២ ៨១៣សាលា និងមានសិស្សចុះឈ្មោះចូលរៀនប្រមាណ១២៨ ២៥៧នាក់ នៅឆ្នាំ២០១២-២០១៣ ពាក់កណ្តាលនៃកុមារទាំងនេះគឺជាកុមារី។ នៅក្នុងចំនួននេះមានប្រហែល៥៦%នៃចំនួនកុមារសរុប គឺជាកុមារដែលមានក្រុមអាយុ៥ឆ្នាំ ហើយក្នុងនោះប្រមាណ២១% គឺកុមារដែលមានក្រុមអាយុពី៣-៤ឆ្នាំ និង៣% គឺជាកុមារដែលមានក្រុមអាយុពី០-៣ឆ្នាំ។ កម្មវិធីអប់រំកុមារតូចនៅក្នុងសាលារដ្ឋបានផ្តល់នូវអាហារូបត្ថម្ភជាច្រើន។ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនពិតក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០១២-២០១៣ នៅកម្រិតបឋមសិក្សាគឺប្រមាណ៩៧% ហើយមិនមានភាពខុសគ្នាពីយេនឌ័រនោះទេ។ អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សាបានធ្លាក់ចុះមកនៅត្រឹម៨៧%(សម្រាប់កុមារទាំងពីរភេទ)។ ជាមួយនេះដែរ អត្រាការចុះឈ្មោះចូលរៀននៅអនុវិទ្យាល័យមានការធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំង ដែលមានប្រមាណតែ៥៤% ប៉ុណ្ណោះ ហើយអត្រាបញ្ចប់ថ្នាក់អនុវិទ្យាល័យបានត្រឹមតែ៤៤%។ រីឯការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ចសង្គមក៏បានរាយការណ៍ថា អត្រាកុមារអាយុពី ៦-១៧ ឆ្នាំដែលបញ្ចប់ការសិក្សាអប់រំគឺមាន៧៩,១% (៧៨,៦% គឺជាកុមារី និង៧៩,៤% គឺជាកុមារាតាមទិន្នន័យ ឆ្នាំ២០១២)។

មធ្យមភាគនៃឆ្នាំសិក្សា : អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជាឆ្នាំ២០១២ បង្ហាញថា ចំនួនឆ្នាំសិក្សាជាមធ្យមសម្រាប់ក្រុមអាយុ៦-២៤ឆ្នាំ គឺ៥,២៤ឆ្នាំ (៥,៣២ឆ្នាំ សម្រាប់កុមារា និង៥,១៥ឆ្នាំ សម្រាប់កុមារី) ក្នុងឆ្នាំ២០១២។ សម្រាប់ការបែងចែកឆ្នាំនៃការសិក្សាតាមតំបន់ រាជធានីភ្នំពេញ៧,៣ឆ្នាំ ប្រជុំជន៦,០ឆ្នាំ និងជនបទ៤,៩ឆ្នាំ។ កុមារអាយុ ៦-១៧ឆ្នាំ ដែលបានចូលសិក្សាមានចំនួន៩៣%(កុមារា៩១,១% និងកុមារី៩៣,៩%)។

តារាង ២.១- បន្ទុប្បន្នកម្មកុមារចុះឈ្មោះចូលរៀន កុមារដែលអាចអាននិងសរសេរបាន និងមធ្យមភាគនៃឆ្នាំសិក្សា តាមក្រុមចំណូល (និងចំណាយ)

ក្រុមចំណូល (ចំណាយ)	% កុមារចុះឈ្មោះចូលរៀន បន្ទុប្បន្ន (១០-១៧ឆ្នាំ)	% កុមារដែលអាចអាន និងសរសេរបាន(១០-១៧ឆ្នាំ)	មធ្យមភាគនៃឆ្នាំសិក្សា
ទាបបំផុត ២៥%	៧១	៧៨,៣	៣,៧
២៥%-៥០%	៧២	៨៩,២	៤,៦
៥០%-៧៥%	៨២	៩៣,៥	៥,៤
ខ្ពស់បំផុត ២៥%	៨៧	៩៥,៥	៦,៩
សរុប	៧៨	៨៩	៥,២
កុមារា	៧៩	៨៨,៧	៥,៣
កុមារី	៧៨	៩០,២	៥,១

ប្រភព: អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជាឆ្នាំ២០១២

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអប់រំ : ចម្ងាយពីផ្ទះទៅសាលារៀនក៏ជាកត្តាប៉ះពាល់ដល់ការចុះឈ្មោះចូលរៀនរបស់កុមារ។ សាលាបឋមសិក្សាសរុបមានចំនួន៦ ៩១០ ហើយចម្ងាយជាមធ្យមពីភូមិទៅសាលាបឋមសិក្សាគឺ១,២គ.ម. ចំណែកអនុវិទ្យាល័យមានចំនួន ១ ៦២២ និងមានចម្ងាយជាមធ្យមពីភូមិចំនួន៥,២គ.ម. វិទ្យាល័យមានចំនួន៤៣៣។ ចម្ងាយពីសាលារៀនកាន់តែឆ្ងាយ ការបោះបង់ចោលការសិក្សាកាន់តែច្រើន ពិសេសនៅរដូវភ្លៀងដោយសារផ្លូវខូចបង្កការលំបាកសម្រាប់កុមារតូចៗធ្វើដំណើរទៅសាលារៀន។ កុមារបោះបង់ការសិក្សាប្រមាណជាង៣៣% នៅពេលបញ្ចប់ការសិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា ដោយសារចម្ងាយផ្លូវពីភូមិទៅអនុវិទ្យាល័យកាន់តែឆ្ងាយ។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអប់រំរបស់ខេត្តនីមួយៗ ពិសេសសាលាស្ថិតនៅខេត្តភាគខាងជើង ភាគពាយព្យ ភាគឦសាន និងភាគនិរតីមានចម្ងាយឆ្ងាយជាងខេត្តនៅភាគខាងត្បូងនិងភាគអាគ្នេយ៍។

ការសិក្សារបស់កុមារពិការ : យើងមានសាលារៀនចំនួន១៧០ សម្រាប់សិស្សពិការគ្រប់ប្រភេទ។ កុមារពិការចំនួន ១៩ ៥៩៦នាក់ កុមារីចំនួន ៩ ៣៤២នាក់ ចូលរៀនក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០១២-២០១៣។ មានកុមារពិការច្រើនជាង ៤២ ០០០នាក់ អាយុពី ៦-១៧ឆ្នាំ ហើយចំនួនតិចជាងពាក់កណ្តាលបានចូលរៀន (ទិន្នន័យអង្កេតចន្លោះជំរឿននៃប្រជារាស្ត្រកម្ពុជា)។

ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ : តាមរបាយការណ៍របស់ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបង្ហាញថា ក្នុងឆ្នាំ២០១១-២០១២ មានសិក្ខាកាមចំនួន១២៨ ៥៥៩នាក់ (ស្រីចំនួន ៦៥ ១០១នាក់) ទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលក្នុង៣៣១ស្ថាប័ន (ដោយមានគ្រឹះស្ថានសាធារណៈចំនួន៥៤ ក្រសួង ៤ មានក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា ក្រសួងកិច្ចការនារី និងក្រសួងសង្គមកិច្ចអតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា) គ្រឹះស្ថានឯកជនចំនួន២២៨ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន៤៩។ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានរៀបចំកម្មវិធីសិក្សានិងធ្វើតេស្តស្តង់ដា និងបានការវាយតម្លៃអំពីគុណភាព និងសារប្រយោជន៍របស់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលទាំងនោះ។

តម្លៃសិក្សា : គោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការសិក្សាថ្នាក់បឋមសិក្សាគឺការសិក្សាដោយឥតបង់ថ្លៃ ប៉ុន្តែជាក់ស្តែងគ្រួសារត្រូវចំណាយផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ការសិក្សាគ្រប់កម្រិត ហើយតម្លៃត្រូវកើនឡើងជាលំដាប់តាមកម្រិតថ្នាក់។ តម្លៃសិក្សានេះជាកត្តាប្រឈមចំពោះកុមារដែលមកពីគ្រួសារក្រីក្រ មិនអាចមានលទ្ធភាពបន្តការសិក្សាតទៅទៀតបាន។ ការធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវគ្រប់សូចនាករទាំងអស់នៃការសិក្សាអប់រំ មានភាពផុយស្រួយទាក់ទងទៅនឹងប្រាក់ចំណូល។ កុមារមកពីគ្រួសារមានប្រាក់ចំណូលតិច មានការចុះឈ្មោះចូលរៀនកាន់តែតិច។

តារាង ២.២- តម្លៃសិក្សាប្រចាំឆ្នាំជាមធ្យមសម្រាប់មួយគ្រួសារ ឆ្នាំ២០១២

កម្រិតនៃការអប់រំ	តម្លៃ(ពាន់៛)
សាលាមត្តេយ្យ	១៩៤
បឋមសិក្សា	២៧៣
អនុវិទ្យាល័យ	៥៦៦
វិទ្យាល័យ	១ ០២០
បណ្តុះបណ្តាលជំនាញ	៣ ៦០៤
សាកលវិទ្យាល័យ	៣ ៥០៨
មធ្យម	៦២១

ប្រភព: អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជាឆ្នាំ២០១២

២

១.២.២- ជីវភាពរស់នៅ សុខភាព និងផ្ទះ

ជីវភាពរស់នៅ : អត្រាភាពក្រីក្រនៅកម្ពុជាបានថយចុះពី៤៧,៨% ក្នុងឆ្នាំ២០០៧ មក១៨,៩% ក្នុងឆ្នាំ២០១២។ សន្តិសុខស្បៀងត្រូវបានកែលម្អក្នុងកំឡុងទសវត្សរ៍ចុងក្រោយ ដោយសារកង្វះស្បៀងនៅតិចត្រឹមតែជាង៥% សម្រាប់ប្រជាជនសរុបក្នុងឆ្នាំ២០១២។ ប្រទេសកម្ពុជាមានស្រូវអង្ករគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស និងសម្រាប់នាំចេញ។ ទោះជាមានចំនួនប្រជាជនជាច្រើនផ្តុំគ្នានៅក្បែរបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ ក៏ពួកគេមិនមែនស្ថិតក្នុងភាពក្រីក្រដែរ តាមបច្ចេកទេសគឺពួកគាត់គ្រាន់តែងាយរងគ្រោះ។ ក្នុងន័យនេះ ប្រសិនបើកំណត់ចំណូលរបស់ប្រជាជនតាមលំដាប់ថ្នាក់នោះ ប្រជាជនដែលមានចំណាត់ថ្នាក់ស្ថិតនៅក្នុងក្រុមទទួលបានប្រាក់ចំណូលទាបពី៣០% ទៅ៤០% ជាចំណាត់ថ្នាក់ក្រុមងាយរងគ្រោះ។ ភាពក្រីក្ររបស់កុមារមានន័យថា ភាពក្រីក្ររបស់កុមារក្នុងចំណោមកុមារអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ មានអត្រាខ្ពស់ជាងអត្រាសរុបនៃភាពក្រីក្រនៅទូទាំងប្រទេស ព្រោះថាគ្រួសារក្រីក្រមានអត្រាផ្តល់កំណើតសរុបខ្ពស់និងមានកូនច្រើន។ យោងតាមអង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជាឆ្នាំ២០១២ នៅកម្ពុជាអត្រាភាពក្រីក្រកុមារមាន២៤%។

តារាង ២.៣- ការបែងចែកវាងមនុស្សពេញវ័យនិងកុមារ (អាយុ ០-១៧ឆ្នាំ) តាមក្រុមចំណូល (ចំណាយ)		
ចំណាត់ថ្នាក់ចំណូល	% គ្រប់មនុស្ស	% កុមារ
≤ ២៥%	៣០,១	៣៦
២៥-៥០%	២៨,២	២៩,៤
៥០%-៧៥%	២៣,៩	២១,៨
៧៥%-១០០%	១៧	១២,៨

ប្រភព: អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជាឆ្នាំ២០១២

សមាមាត្រប្រជាជនក្រីក្រនៅតាមជនបទមានទំហំធំធេង។ គ្រួសារកសិករដែលមានធនធានតិចតួច មានផលិតផលកសិកម្មទាប។ ការងារពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យកសិកម្មមានទំហំតូចតាច ហើយពួកគេពុំមានលទ្ធភាពទទួលអនុផលព្រៃឈើនិងផលនេសាទឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់។ បម្រែបម្រួលអាកាសធាតុនិងបញ្ហាដីធ្លីក៏បណ្តាលឱ្យជីវភាពរបស់ប្រជាជនកាន់តែលំបាក។

សុខភាព : តាមរបាយការណ៍ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងវិស័យសុខាភិបាល បានបង្ហាញពីការថយចុះអត្រាមរណកុមារក្រោមអាយុ១ឆ្នាំពី៤៥នាក់ មកនៅត្រឹម២៨ ក្នុង១០០០កំណើតរស់ និងកុមារក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ មានការថយចុះពី៥៤ ទៅ ៣៥ ក្នុងឆ្នាំ២០១០ និងឆ្នាំ២០១៤។ តាមរយៈរបាយការណ៍ក៏បានបង្ហាញពីភាពប្រសើរឡើងលើការកាត់បន្ថយមរណភាពកុមារ កុមារកង្វះអាហារូបត្ថម្ភក៏ត្រូវបានកាត់បន្ថយដែរ។ កុមារដែលមានទម្ងន់ខ្វះគីឡូមានអាយុពី ០-៥ឆ្នាំ ត្រូវបានកាត់បន្ថយពី២៨% មកនៅត្រឹម២៣% ហើយកុមារក្រិសក្រិនត្រូវបានកាត់បន្ថយពី៤០% មកនៅត្រឹម ៣២% រវាងឆ្នាំ២០១០ និងឆ្នាំ២០១៤។ ក្នុងស្ថានភាពរួមនេះ កុមារកង្វះអាហារូបត្ថម្ភមានភាពផ្សេងៗពីគ្នាទៅតាមតំបន់ និងទៅតាមសង្គមមនុស្ស។ កុមារដែលជាគ្រួសារនៅតាមជនបទក្រីក្រ ហើយមិនមានការសិក្សាអប់រំ បញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភមានកម្រិតខ្ពស់ជាងកុមារដែលជាគ្រួសារមានជីវភាពធូរធារនៅទីប្រជុំជន និងមានការសិក្សាអប់រំ។

យោងតាមទិន្នន័យឃុំ សង្កាត់បង្ហាញថា ចម្ងាយជាមធ្យមពីមណ្ឌលសុខភាពទៅភូមិមានប្រវែងប្រមាណ ៥,៤ គីឡូម៉ែត្រ ដែលជាចម្ងាយឆ្ងាយ ហើយផ្លូវមានការលំបាកធ្វើដំណើរ។ រីឯការចុះបញ្ជីកំណើតកុមារ គឺមានអត្រាប្រមាណ៦២,២% នៃកុមារទាំងអស់ក្នុងឆ្នាំ២០១០។

ទីជម្រក : តាមរបាយការណ៍អង្កេតចន្លោះជំរឿននៃប្រជារាស្ត្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៣ បង្ហាញថា ផ្ទះឬទីជម្រកដែលធ្វើអំពីឫស្សីប្រក់ស្បូវមានប្រមាណ៩% ហើយប្រមាណ២៥%នៃខ្ទង់ផ្ទះដែលមានជញ្ជាំង និង៦%ផ្ទះធ្វើអំពីរនាប

ភាគច្រើននៅតាមតំបន់ជនបទ បើធៀបទៅនឹងតំបន់ប្រជុំជន។ ភាពគ្មានផ្ទះសម្បែងមិនមានបញ្ហាទេនៅប្រទេសកម្ពុជា ប៉ុន្តែប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ប្រជាជនដែលរស់នៅទីប្រជុំជនបានប្រឈមនឹងបញ្ហាពីរធំៗ គឺការកើនឡើងនៃពាណិជ្ជនីយកម្ម និងការកើនឡើងនៃការធ្វើចំណាកស្រុកដែលប៉ះពាល់ដល់ដីធ្លីនិងការរស់នៅក្នុងទីប្រជុំជន។

ទឹកនិងបញ្ហាអនាម័យ : តាមការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៣ បង្ហាញថាប្រមាណ៤៩,៧% នៃគ្រួសារទាំងអស់ទទួលបានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់ក្នុងរដូវវស្សា ហើយមានកើនឡើងដល់ ៥៨,៧% ក្នុងរដូវប្រាំង ព្រោះនៅក្នុងរដូវវស្សា ប្រភពទឹកស្អាតមួយចំនួនមានជាតិពុលដោយសារទឹកជំនន់ឬការលាយបញ្ចូលគ្នារវាងទឹកស្អាតជាមួយទឹកដែលបង្ហូរចេញពីលូ។ គ្រួសារប្រមាណ៥១,៧% ប្រើប្រាស់បង្គន់អនាម័យ ដោយឡែកគ្រួសារនៅជនបទទទួលបានការប្រើប្រាស់បង្គន់អនាម័យតែ៤០,២% ប៉ុណ្ណោះ។ ការមិនទទួលបានទឹកស្អាតនិងអនាម័យ គឺបានបង្កបញ្ហាជាច្រើនដល់សុខភាព ជាពិសេសចំពោះកុមារនិងការបាត់បង់ចំណូល។

ប្រអប់ ២.២- ភាពចាំបាច់នៃអនាម័យ
នៅពេលប្រជាជនបន្ទោរបង់នៅតាមទីវាលពាសវាលពាសកាល មេរោគនិងពពួកសត្វល្អិតដែលនៅក្នុងលាមកអាចឆ្លងមកមនុស្សវិញ ដែលបង្កទៅជាជំងឺឆ្លងផ្សេងៗ ជាពិសេសជំងឺរាក ជំងឺរលាកផ្លូវដង្ហើម ជំងឺដង្កូវព្រូនក្នុងពោះវៀន ជំងឺគ្រិសគ្រិនជាដើម ដែលជាមូលហេតុចម្បងនៃមរណភាពរបស់កុមារ។ ការប្រតិបត្តិអនាម័យល្អ មានសារៈសំខាន់ចំពោះកិច្ចការពារនិងថែទាំសុខភាពគ្រួសារនិងសហគមន៍ទាំងមូល។

១.២.៣- កុមារកំព្រា កុមារងាយរងគ្រោះ និងកុមារពិការ

នៅកម្ពុជាមិនទាន់មានទិន្នន័យជាក់លាក់ស្តីពីកុមារកំព្រា កុមារងាយរងគ្រោះ និងកុមារពិការទេ តែផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីកុមារកំព្រា កុមារងាយរងគ្រោះ និងកុមារពិការ បានប៉ាន់ស្មានថា មានកុមារងាយរងគ្រោះប្រមាណ១៤%នៃចំនួនកុមារសរុប។ តាមទិន្នន័យឃុំសង្កាត់ឆ្នាំ២០១២ គេប៉ាន់ប្រមាណថាមានកុមារកំព្រាប្រមាណ ៦២ ៣៣៤នាក់ ហើយកុមារទាំងអស់នោះប្រមាណ២០% មានចំនួនតិចជាង១៣ ០០០នាក់ រស់នៅដាច់ដោយឡែកពីគ្រួសារឬអាណាព្យាបាល។

ទិន្នន័យអង្កេតចន្លោះជំរឿននៃប្រជារាស្ត្រនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៣ បង្ហាញថា មានកុមារពិការប្រមាណ១% នៃចំនួនកុមារទូទាំងប្រទេស។ តួលេខនេះមានកម្រិតទាប ព្រោះថា ចំនួននៃកុមារពិការមិនបានប្រមូលទិន្នន័យជាក់លាក់ពីភ្នាក់ងារប្រមូលទិន្នន័យ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត កុមារពិការ គឺជាក្រុមដែលងាយរងគ្រោះ ហើយមានកម្រិតក្នុងការទទួលបានសេវាកម្មនានាពីសង្គម ពួកគេខ្លះប្រឈមនឹងការរើសអើង និងករណីខ្លះ ក៏មានអំពើហិង្សាពីគ្រួសារផងដែរ។

ចំណុចផ្តើម គឺត្រូវឱ្យមានតួលេខជាក់លាក់នៃកុមារកំព្រា កុមារងាយរងគ្រោះ និងកុមារពិការសិនមុននឹងបង្កើតកម្មវិធីអន្តរាគមន៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ការសិក្សាតាមមូលដ្ឋាន រៀបចំដោយអង្គការភ្លែនអន្តរជាតិ (កុមារងាយរងគ្រោះ និងកុមារដែលបាត់បង់ឱកាសក្នុងការទទួលបានការរៀនសូត្រ និងការចូលរួមក្នុងសាលាភ្នំពេញឆ្នាំ២០១៤) បានបង្ហាញថា អគារសិក្សាសម្រាប់កុមារងាយរងគ្រោះមិនទទួលបានហិរញ្ញប្បទានគ្រប់គ្រាន់ គ្រូបង្រៀនត្រូវការប្រាក់បៀវត្សរ៍បន្ថែម និងតម្រូវការក្នុងការកំណត់ប្រភេទកុមារពិការ និងផ្តល់សេវាដល់កុមារទាំងនោះ។

១.២.៤- ការរំលោភបំពាន និងគ្រឿងញៀន

ការសិក្សាថ្មីៗនេះស្តីពីអំពើហិង្សាលើកុមារ ដែលរៀបចំដោយក្រសួងកិច្ចការនារី សហការជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួងផែនការ បង្ហាញថាប្រមាណ៦០% នៃកុមារអាយុក្រោម

១៧ឆ្នាំ ប្រឈមនឹងអំពើហិង្សាផ្នែករាងកាយ ហិង្សាផ្លូវភេទមានប្រមាណ៦,៤% ភាគច្រើនជាកុមារី។ ចំពោះគ្រឿងញៀន ទិន្នន័យឃុំ សង្កាត់ឆ្នាំ២០១២បង្ហាញថាមានតែប្រមាណ៣ ០០០គ្រួសារប៉ុណ្ណោះ ដែលបានរាយការណ៍ថាសមាជិកក្នុងគ្រួសារប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ភាពចាំបាច់គឺត្រូវរក្សាកុមារឱ្យឆ្ងាយពីការជួញដូរ និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន។ ចំណុចចាប់ផ្តើមគឺត្រូវមានភាពត្រឹមត្រូវ ហើយទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធបញ្ហាកុមារប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនមានការពិបាក ព្រោះការសិក្សាស្រាវជ្រាវមានទំហំធំ ដូច្នេះការសិក្សាស្រាវជ្រាវតូចៗគឺមានភាពល្អប្រសើរជាង។

១.២.៥- ពលកម្មកុមារ កុមារអត់ចូលសាលានិងមិនធ្វើការងារ

អង្កេតចន្លោះជំរឿននៃប្រជារាស្ត្រនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៣ ផ្អែកលើនិយមន័យទូទៅបង្ហាញថា សមាមាត្រនៃពលកម្មកុមារ សរុបមានប្រមាណ៩,៩% (ដោយមានកុមារាចំនួន៩,៣% និងកុមារីចំនួន១០,៧%) គិតជាចំនួនមានប្រមាណ៣៥៦ ៩៣២នាក់ ស្ថិតក្នុងកម្លាំងពលកម្មកុមារ។ ប៉ុន្តែ អង្កេតដែលធ្វើឡើងដោយក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិនៅឆ្នាំ២០១២ បង្ហាញថា មានកុមារចំនួន១១% (ស្មើនឹង៤២៩ ៣៨០នាក់) ជាពលកម្មកុមារ។ តួលេខពីប្រភពទាំងពីរនេះមិនមានគម្លាតពីគ្នាច្រើនទេ របាយការណ៍ទាំងពីរបានកំណត់ប្រមាណ១០ ទៅ១១%។ សមាមាត្រពលកម្មកុមារនៅតំបន់ជនបទមានចំនួនខ្ពស់ប្រមាណ១១,៥% បើធៀបនឹងប្រជុំជនមានតែប្រមាណ៦,៥% តែប៉ុណ្ណោះ។ ភាគច្រើននៃពលកម្មកុមារ ធ្វើការងារក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធ ដោយភាគច្រើនជួយការងារគ្រួសារដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ(មានចំនួនច្រើនជាង៧៥%)។ កុមារត្រូវបានគេទាញចូលក្នុងការងារស្រែចម្ការគ្រួសារនិងសន្តិសុខស្បៀង។ ការសន្និដ្ឋាន ពលករកុមារទាំងនោះ ត្រូវបានកំណត់ថាពួកគេត្រូវជួយជីវភាពគ្រួសារឱ្យមាននិរន្តរភាព។ សមាមាត្រពលកម្មកុមារធៀបនឹងចំនួនកុមារសរុបបានថយចុះយ៉ាងលឿនពីឆ្នាំ២០០៩-២០១៣ ប្រហែល២០% ក្នុងឆ្នាំ២០០៩ មកនៅត្រឹម៩,៩% ក្នុងឆ្នាំ២០១៣។ ប្រេវ៉ាឡង់ពលកម្មកុមារមានអត្រាខ្ពស់នៅឡើយ ប្រមាណ២% ប្រៀបធៀបនឹងចំណុចដៅ៨% ក្នុងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា។

តារាង ២.៤- កុមារធ្វើការងារ និងចំណូលទទួលបាន (ចំណាត់ថ្នាក់ ការចំណាយ)

ក្រុមចំណូល (ក្រុមចំណាយ)ក្នុងកម្រិត ២៥%	ទាបបំផុត ២៥%	២៥-៥០%	៥០-៧៥%	ខ្ពស់បំផុត ២៥%	សរុប	ប្រុស	ស្រី
កុមារធ្វើការងារ (%) ២០១១ (៦ -១៧ឆ្នាំ)	២០,៧	១៦,៩	១១,៣	៦,៤	១៣,៦	១៣	១៤,១

ប្រភព: អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជាឆ្នាំ២០១១

ប្រអប់២.៣- កំណត់ចំណាំ វិធីសាស្ត្រ

ការអង្កេតរបស់ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិឆ្នាំ២០១២ និងការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចនៅឆ្នាំ២០១៣ បានបង្ហាញលទ្ធផលទាំង២ផ្សេងគ្នាទៅលើស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់កុមារ (ឧទាហរណ៍ កុមារពាក់ព័ន្ធនឹងការងារក្នុងរយៈពេល៧ថ្ងៃចុងក្រោយមុនការសម្ភាស) រីឯការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចឆ្នាំ២០១៣ (២០០៩, ២០១០ និង២០១១) បានប្រមូលទិន្នន័យដោយប្រើប្រាស់ "លក្ខខណ្ឌធម្មតា" (ឧទាហរណ៍ ពាក់ព័ន្ធនឹងការងាររយៈពេលវែង (សកម្មភាព ការងារជាគោលការណ៍ក្នុងរយៈពេល១២ខែចុងក្រោយ))។ លើសពីនេះទៀត មានចំនួនតួលេខខុសប្លែកពីគ្នាទៅលើការអង្កេតទាំងពីរនេះ។ ស្ថានភាពពលកម្មកុមារជាទូទៅលម្អៀងផ្តោតទៅលើការងារណាដែលរំខានដល់ការសិក្សារបស់កុមារ ប៉ះពាល់ដល់សុខភាព និងកុមារភាពរបស់ពួកគេ។ ការវាស់វែងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃពលកម្មកុមារ ទំនង

មិនត្រឹមត្រូវពេញលេញនោះទេនៅក្នុងសង្គមដែលមានកសិកម្មតូចតាច និងមានសមាមាត្រយ៉ាងធំនៃការងារតាមរដូវ។ របាយការណ៍នេះ បានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទិន្នន័យរួមដើម្បីគោលបំណងផ្សេងៗពីគ្នា។

ការពិនិត្យមើលរបាយការណ៍ពលកម្មកុមារដោយបង្ខំនៅកម្ពុជា និងការអង្កេតពលកម្មកុមារនៅឆ្នាំ២០១២ របស់ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិខាងការងារនៅហ្សឺណែវ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ និងរបាយការណ៍អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ក្រសួងផែនការ និងរបាយការណ៍អង្កេតចន្លោះជំរឿននៃប្រជារាស្ត្រកម្ពុជា ក្រសួងផែនការ។

កុមារអត់ចូលសាលានិងមិនធ្វើការងារ

កុមារមួយចំនួនអត់ចូលសាលានិងមិនបានធ្វើការងារក្នុងកម្លាំងពលកម្ម ឬនៅកន្លែងធ្វើការនោះទេ។ ការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជា បានកំណត់ហេតុផលជាច្រើនសម្រាប់កុមារទាំងនោះ៖ កុមារចូលរួមក្នុងការងារគ្រួសារ(ជាពិសេសកុមារី) មិនមានសាលារៀននៅក្បែរលំនៅឋានពួកគេ កុមារមួយចំនួនគិតថាការសិក្សាមិនចាំបាច់ កុមារខ្លះទៀតរៀនធ្លាក់និងមិនចង់បន្តការសិក្សាតទៅទៀត។ល។ ក្នុងការវិភាគស៊ីជម្រៅ កុមារទាំងនោះបានបោះបង់ការសិក្សាដោយសារតម្រូវការជំនាញ កង្វះសម្ភារៈ ការអប់រំនិងការលើកទឹកចិត្តមានកម្រិត ព្រោះពួកគេមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ តាមការប៉ាន់ប្រមាណអង្កេតចន្លោះជំរឿននៃប្រជារាស្ត្រនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០១១ មានកុមារអត់ចូលសាលានិងមិនធ្វើការងារ ប្រមាណ៧%ក្នុងក្រុមកុមារអាយុ៦-១៧ឆ្នាំ គឺជាកុមារអត់ចូលសាលានិងមិនបានធ្វើការងារក្នុងកម្លាំងពលកម្ម កុមារា៧,៩% និងកុមារី៦,១%។ ជាតួលេខមានកុមារចំនួន១៨០ ០០០នាក់ដែលជាប្រភេទកុមារមិនបានចូលសាលានិងមិនបានធ្វើការងារក្នុងកម្លាំងពលកម្ម(ឆ្នាំ២០១១)។ តួលេខនេះអាចទាបជាងការប៉ាន់ស្មានដោយសារទិន្នន័យរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ បង្ហាញអំពីការធ្លាក់ចុះច្រើននូវការចុះឈ្មោះចូលរៀនក្រោយបឋមសិក្សា ហើយសមាមាត្រពលកម្មកុមារកំពុងធ្លាក់ចុះយ៉ាងរហ័ស។ ស្ទើរតែ៣ដងនៃកុមារមិនបានចូលសាលានិងមិនបានធ្វើការងារ គឺជាក្រុមកុមារស្ថិតក្នុងគ្រួសារក្រីក្រក្នុងចំណោមប្រជាជនដែលមានកម្រិតចំណូលទាបបំផុតត្រឹម២៥% គឺមាន៩% ចំណែកកុមារក្នុងគ្រួសារចំណូលខ្ពស់(២៥% គឺមានតែ៣,៥%)។ មិនទាន់មានការទទួលស្គាល់ក្រុមកុមារប្រភេទនេះទេ ដូច្នេះក៏មិនទាន់មានគោលនយោបាយជាក់លាក់ដើម្បីជំរុញចុះឈ្មោះចូលរៀនរបស់កុមារទាំងនេះឱ្យមានការកើនឡើងដែរ។ ដូច្នេះ បើមានកុមារមិនបានចូលសាលានិងមិនបានធ្វើការងារ គឺជាការខាតបង់ធនធានមនុស្សនិងឱកាសជាច្រើន ដោយសារកុមារទាំងនេះទទួលការអប់រំតិចតួច និងមិនទទួលបានការលើកទឹកចិត្តពេញលេញ។ គោលនយោបាយតែមួយមិនអាចបំពេញតម្រូវការគ្រប់ៗគ្នាបានទេ។ កម្មវិធីសិក្សា បរិស្ថានតាមសាលារៀន និងការចំណាយនានា មិនបានទាក់ទាញដល់កុមារទាំងអស់នោះទេ ជាពិសេសសម្រាប់កុមារដែលស្ថិតក្នុងគ្រួសារក្រីក្រ ដូច្នេះត្រូវមានការវិភាគពីវិធីសាស្ត្រអូសទាញកុមារក្រីក្រឱ្យទទួលបានការសិក្សា។

១.២.៦- ច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនិងកុមារ

ផ្អែកលើគោលនយោបាយជាតិចំពោះកុមារ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានកសាងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាច្រើនពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិកុមារ ជាអាទិ៍៖

- ច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ
- ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារនិងលើកកម្ពស់សិទ្ធិជនពិការ
- ច្បាប់ស្តីពីការងារ
- ច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យថ្នាំជក់
- អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំកុមារ

ការអនុវត្តច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធទាំងនេះ ទទួលបានលទ្ធផលវិជ្ជមានគួរឱ្យកត់សម្គាល់ តែនៅមានការខ្វះចន្លោះមួយចំនួនដោយមូលហេតុផ្សេងៗ ក្នុងនោះមានមូលហេតុផ្ទាល់គឺការខ្វះចន្លោះក្នុងខ្លឹមសារច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តក្នុងការអនុវត្តដោយក្រសួង ស្ថាប័ន សមត្ថកិច្ចនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងបញ្ហាប្រឈមផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងសង្គម រាប់ទាំងការយល់ដឹងរបស់ប្រជាជនយើងផង។ ជាមួយគ្នានេះ ស្ថានភាពមួយចំនួនរបស់កុមារមិនទាន់មានច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តចែងនៅឡើយ ក្នុងស្ថានភាពការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារសព្វថ្ងៃដូចជានីតិវិធីបណ្តឹងរបស់កុមារ កុមារប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ជាដើម។

១.២.៧- ឱកាសរបស់កុមារ

កម្ពុជា ជាប្រទេសដែលមានប្រជាជនវ័យក្មេងច្រើនជាងពាក់កណ្តាលនៃប្រជាជនសរុបមានអាយុក្រោម២៥ឆ្នាំដែលជាក្រុមអាយុពេញធ្វើការងារ។ ក្រុមប្រជាជនវ័យក្មេងបានបង្កើត "ផលលាភប្រជាសាស្ត្រ" ពីផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមដែលត្រូវចាប់ផ្តើមពីចរន្តលំហូរនៃការវិនិយោគទៅលើធនធានមនុស្ស សុខភាព និងការការពារសង្គម ហើយលើសពីនេះទៀត កម្លាំងពលកម្មលើវិស័យឧស្សាហកម្មត្រូវបានកំណត់ទៅលើវិស័យផ្សេងៗទៀត។

ទោះបីជាយើងមានឱកាសដោយសារប្រជាជនវ័យក្មេងដ៏ដោយ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅនេះលុះត្រាតែមាន៖

១- ការផ្តល់ឱកាសនិងធនធានមនុស្សគ្រប់គ្រាន់ និងប្រកបដោយចីរភាពសម្រាប់កុមារនៅពេលអនាគត។

២- កុមារត្រូវបានការការពារ និងផ្តល់នូវការយកចិត្តទុកដាក់គាំពារគ្រប់គ្រាន់ទាំងផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្ត ដើម្បីឱ្យពួកគេមានសុខភាពល្អនិងរួចផុតពីភាពក្រីក្រ។

៣- កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីកាត់បន្ថយពលកម្មកុមារ ដើម្បីឱ្យកុមារទាំងនោះទទួលបានការសិក្សារៀនសូត្រ ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ហើយមានបរិស្ថានមួយប្រកបដោយសុវត្ថិភាពដែលគ្មានអំពើហិង្សានិងអំពើអបាយមុខផ្សេងៗ។

ការងារខាងលើនេះ អាចសម្រេចទៅបានលុះត្រាតែយន្តការជាតិត្រូវបានពង្រឹង មន្ត្រីមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ និងមានការផ្តល់ថវិកាគ្រប់គ្រាន់ ព្រមទាំងមានការចូលរួមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាតិនិងអន្តរជាតិជាចាំបាច់។

១.៣- បញ្ហាអាទិភាព

ផ្អែកតាមការវិភាគស្ថានភាពកុមារគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ទាំងទិដ្ឋភាពច្បាប់ គោលនយោបាយ កម្មវិធីជាតិគ្រប់វិស័យពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដែលមានក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារជាសេនាធិការ បានរៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារឆ្នាំ២០១៦-២០១៨ នេះឡើង ដើម្បីផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិកុមារនៅកម្ពុជា ដោយធានាឱ្យកុមារទាំងអស់នៅកម្ពុជា ទទួលបាននូវសិទ្ធិធំៗទាំងបួនពេញលេញរបស់ពួកគេ និងឱ្យធានាបាននូវឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារកម្ពុជា ស្រមតាមច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ គោលនយោបាយជាតិ និងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ពិសេសគឺអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ។

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ ជាក្របខ័ណ្ឌការងារដ៏សំខាន់ និងជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ក្នុងការរៀបចំនិងអនុវត្តកម្មវិធីនានាឆ្លើយតបដល់តម្រូវការបន្ទាន់របស់កុមារ ដើម្បីរួមចំណែកសម្រេចឱ្យបានទៅតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ជាមួយគ្នានេះដែរ ផែនការសកម្មភាពជាតិនេះបានវិភាគកំណត់រកនូវភាពខ្វះចន្លោះដែលមាននៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រតាមវិស័យទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ ឆ្លុះបញ្ចាំងទៅនឹងសិទ្ធិមូលដ្ឋានរបស់កុមារនៅកម្ពុជា និងការប្តេជ្ញាចិត្តនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ទាំងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ កម្មវិធីជាតិនានា ដែលត្រូវការដោះស្រាយជាបន្ទាន់ដើម្បីកុមារ ទាំងការអនុវត្តសម្រាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំខាងមុខ ក្នុងការឆ្លើយតបរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការជាតិនិងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីអនុវត្តឱ្យសមស្របទៅតាមគោលដៅ និងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការជាតិនិងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ។

ការសិក្សាអំពីស្ថានភាពកុមារនៅកម្ពុជា ដែលអធិប្បាយខាងលើបានបង្ហាញថា ទោះបីជាយើងបានខិតខំរួមគ្នារវាងក្រសួង ស្ថាប័ន អ្នកពាក់ព័ន្ធក៏ដោយ តាមរយៈផែនការសកម្មភាពជាតិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ រួមទាំងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ក៏ស្ថានភាពកុមាររបស់យើងទាមទារឱ្យមានការខិតខំបន្តទៀត ដើម្បីឱ្យការបន្តវេនរបស់ពួកគេសម្រាប់អនាគតកម្ពុជាកាន់តែមានភាពធានាច្បាស់លាស់។

បញ្ហាកុមារនៅកម្ពុជាត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងកត្តាចម្បងពីរគឺ កត្តាគ្រួសារនិងកត្តាសង្គម។ ក្នុងស្ថានភាពដែលប្រជាជនយើងភាគច្រើនជាកសិករ កូននៅក្នុងគ្រួសារត្រូវចូលរួមកិច្ចការស្រែចម្ការជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេតាំងពីដើមរៀងមក ហើយក្នុងកាលៈទេសៈសព្វថ្ងៃ គ្រួសារមួយចំនួនបានផ្លាស់ទីលំនៅដោយមូលហេតុផ្សេងៗដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់កុមារជាពិសេសការរៀនសូត្រ។ កត្តាសង្គមអវិជ្ជមានចំពោះកុមារមានដូចជា ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដែលរីករាលដាលពីទីក្រុងទៅជនបទ។ នៅក្នុងផែនការនេះ បញ្ហាអាទិភាពត្រូវបានការប្រមូលផ្តុំជាពីរគឺ៖

- អាទិភាពដែលជាមូលដ្ឋានធានាការអភិវឌ្ឍអនាគតរបស់កុមារ : ការអប់រំ ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- អាទិភាពជាដំណោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខ : ការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់ផ្សេងៗដែលរំលោភបំពានមកលើកុមារ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ការលើកកម្ពស់សុខុមាលភាព និងការការពារកុមារ។

ឋា

២- យុទ្ធសាស្ត្រ

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ បានផ្តោតលើយុទ្ធសាស្ត្រជាក់លាក់ ដើម្បីបង្កើនល្បឿនឱ្យសម្រេចបាននូវការប្តេជ្ញាចិត្តដូចដែលមានចែងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ បានកំណត់ក្របខ័ណ្ឌអនុវត្តន៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដោយផ្តោតលើកុមារគ្រប់វិស័យពាក់ព័ន្ធ។ ផែនការសកម្មភាពជាតិនេះ ត្រូវអនុវត្តដោយក្រសួងពាក់ព័ន្ធដោយផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍ ការលើកកម្ពស់និងការពារសិទ្ធិកុមារ និងធានាឱ្យកុមារគ្រប់ៗរូបទទួលបានសិទ្ធិពេញលេញ និងមានប្រសិទ្ធភាព។ ផ្អែកលើបទពិសោធនានាដែលធ្លាប់បានឆ្លងកាត់មកហើយ យើងរំពឹងថា នៅប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខនៃផែនការនេះ ការងារកុមារគ្រប់វិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងទទួលបានលទ្ធផលល្អជាបន្តបន្ទាប់តាមរយៈការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនីមួយៗ។ ផែនការសកម្មភាពជាតិនេះមានយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗចំនួន៥ ដូចខាងក្រោម៖

យុទ្ធសាស្ត្រទី១- លើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ

- ពង្រឹងគុណភាពសម្រាប់កុមារចាប់ពីអាយុ ៣ឆ្នាំ និងការអភិវឌ្ឍការសិក្សាអប់រំ ការគាំពារសង្គម
- កាត់បន្ថយចំនួនកុមារបោះបង់ការសិក្សានៅគ្រប់កម្រិតសិក្សា
- បង្កើនកាលានុវត្តភាពសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញសម្រាប់កុមារ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី២- លើកកម្ពស់សុខុមាលភាពកុមារ

- កែលម្អស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់គ្រួសារក្រីក្រដើម្បីកុមារ
- លើកកម្ពស់ការថែទាំសុខភាព អាហារូបត្ថម្ភ និងការថែទាំកុមារ
- លើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ទឹកស្អាតនិងអនាម័យដែលផ្តោតពិសេសលើកុមារ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៣- ពង្រឹងកិច្ចគាំពារកុមារ និងការពារកុមារពីអំពើហិង្សានិងការងារដែលមានគ្រោះថ្នាក់

- លុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារគ្រប់រូបភាពទាំងអស់
- កាត់បន្ថយ លុបបំបាត់អំពើហិង្សានិងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន
- កាត់បន្ថយ លុបបំបាត់អំពើជួញដូរកុមារនិងអំពើហិង្សាលើកុមារ
- ពង្រឹងបណ្តាញសហគមន៍សិទ្ធិកុមារ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៤- ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ការអនុវត្តច្បាប់ ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងគោលនយោបាយ

- ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដើម្បីការអភិវឌ្ឍកុមារជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍ សង្គមស៊ីវិល សហគមន៍អាស៊ាន និងស្ថាប័នអង្គការសហប្រជាជាតិ
- ពិនិត្យឡើងវិញនិងអនុវត្តគោលនយោបាយនិងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ទាក់ទងនឹងបញ្ហានានារបស់កុមារ។

យុទ្ធសាស្ត្រទី៥- ពង្រឹងយន្តការជាតិ សមត្ថភាព និងដំណើរការ

- ពង្រឹងការសម្របសម្រួល ការត្រួតពិនិត្យ និងការសរសេររបាយការណ៍ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព
- ពង្រឹងការអនុវត្តយន្តការ និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពដល់មន្ត្រីក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ទាំងថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងដៃគូពាក់ព័ន្ធអំពីគោលនយោបាយនិងច្បាប់នានាពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ។

៣- ផែនការសកម្មភាព

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារជាផ្នែកដ៏សំខាន់នៃផែនការជាតិទាំងមូល ត្រូវបានកសាងឡើងចេញពីការវិភាគស្ថានភាពកុមារ និងបញ្ហាអាទិភាពដើម្បីបង្ហាញអំពីការងារលម្អិតជាច្រើនដែលយើងត្រូវធ្វើឱ្យសម្រេចបានតាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រទាំង៥។ យន្តការរបស់ ក.ជ.ក. ថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ដើម្បីធ្វើឱ្យផែនការសកម្មភាពជាតិនេះ ជាពិសេសយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពនីមួយៗមានការសម្របសម្រួលអនុវត្តការតាមដានលើរាល់សកម្មភាពរបស់កុមារ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃ និងការរៀបចំរបាយការណ៍ផ្សេងៗទទួលបានជោគជ័យ។

៣.១- បរិយាយសង្ខេបពីវិសាលភាពផែនការ

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារឆ្នាំ២០១៦-២០១៨ មានវិសាលភាពអនុវត្តទៅលើ៖

- ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
- រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- ដៃគូអភិវឌ្ឍ
- សង្គមស៊ីវិល
- អង្គការសាសនា
- កុមារ
- មាតាបិតា អាណាព្យាបាល និងប្រជាជនទូទៅ។

ក្នុងមុខងារនិងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារបានខិតខំប្រឹងប្រែងសម្របសម្រួលជាពហុវិស័យ រវាងក្រសួង ស្ថាប័ន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានានឹងបញ្ហាកុមារតាមរយៈយន្តការរបស់ខ្លួនទាំងថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ក្នុងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារឆ្នាំ២០១៦-២០១៨ នេះ ត្រូវបន្តការខិតខំបន្ថែមទៀតដើម្បីឱ្យលទ្ធផលរំពឹងទុកនិងសូចនាករសំខាន់ៗក្នុងសកម្មភាពនីមួយៗរបស់ផែនការដែលទទួលខុសត្រូវដោយក្រសួង ស្ថាប័ន ណាមួយអាចទទួលបានលទ្ធផលល្អ។

តារាងអនុវត្តការងារ(ម៉ាទ្រិក) ត្រូវបានរៀបចំផ្អែកលើយុទ្ធសាស្ត្រទាំង៥។ យុទ្ធសាស្ត្រនីមួយៗត្រូវបានបែងចែកជាចំណុចសំខាន់ៗដែលត្រូវអនុវត្តដោយសកម្មភាពច្រើន។

យុទ្ធសាស្ត្រទី១- លើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

+ ចំណុចទី១- ការអភិវឌ្ឍកុមារតូចកាន់តែប្រសើរ
+ ចំណុចទី២- ការសិក្សាអប់រំគ្រប់កម្រិតត្រូវបានពង្រឹង
+ ចំណុចទី៣- ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់យុវកុមារ

យុទ្ធសាស្ត្រទី២- លើកកម្ពស់សុខុមាលភាពសង្គមសម្រាប់កុមារ

+ ចំណុចទី១- ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារនិងសុខុមាលភាពសង្គមសម្រាប់កុមារត្រូវបានពង្រឹង
+ ចំណុចទី២- សុខភាពនិងអាហារូបត្ថម្ភត្រូវបានលើកកម្ពស់ឱ្យប្រសើរឡើង
+ ចំណុចទី៣- ជម្រកស្នាក់នៅនិងអនាម័យទឹកស្អាតត្រូវបានពង្រីកវិសាលភាពទូលាយ

យុទ្ធសាស្ត្រទី៣- ពង្រឹងការការពារកុមារនិងការបង្ការទប់ស្កាត់

+ ចំណុចទី១- ពលកម្មកុមារត្រូវបានកាត់បន្ថយ
+ ចំណុចទី២- អំពើហិង្សាលើកុមារនិងគ្រឿងញៀនត្រូវបានកាត់បន្ថយ
+ ចំណុចទី៣- អំពើជួញដូរកុមារត្រូវបានកាត់បន្ថយ
+ ចំណុចទី៤- បណ្តាញសហគមន៍សិទ្ធិកុមារត្រូវបានបង្កើត

៣

យុទ្ធសាស្ត្រទី៤- ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនិងគោលនយោបាយ

+ ចំណុចទី១- កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាតិនិងអន្តរជាតិត្រូវបានពង្រឹង
+ ចំណុចទី២- ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តត្រូវបានពង្រឹងការអនុវត្ត

យុទ្ធសាស្ត្រទី៥- ពង្រឹងយន្តការជាតិនិងសមត្ថភាពបំពេញមុខងារឱ្យមានដំណើរការល្អ

+ ចំណុចទី១- ពង្រឹងការសម្របសម្រួល ការត្រួតពិនិត្យ និងការសរសេររបាយការណ៍
+ ចំណុចទី២- ការបង្កើននិងអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព

៣.២- តារាងអនុវត្តការងារ

យុទ្ធសាស្ត្រទី១- លើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ

គោលបំណង១)-អភិវឌ្ឍកុមារពីការចាប់ផ្តើមដំបូងនៃការអភិវឌ្ឍរបស់ពួកគេ(ចាប់ពីអាយុ៣ឆ្នាំ) ឱ្យកុមារទទួលបានការគាំទ្រយ៉ាងពេញលេញក្នុងការអភិវឌ្ឍ ការសិក្សា អប់រំ ការគាំពារសង្គម (ទាំងរាងកាយ ស្មារតី និងការសិក្សាអប់រំតាំងពីកុមារតូច) តាមរយៈការអនុវត្តកម្មវិធីចម្រុះ។ ២)-កាត់បន្ថយចំនួនកុមារបោះបង់ការសិក្សាគ្រប់កម្រិត (បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា) និងធានាថាកុមារគ្រប់រូបបញ្ចប់ការសិក្សាមូលដ្ឋាន ៩ឆ្នាំ ស្របតាមគោលដៅអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ (២០១៤-២០១៨)។ ៣)-ពង្រីកវិសាលភាព និងផ្តល់ឱកាសការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញពេញលេញ ដល់យុវកុមារដែលជាក្រុមកុមារងាយរងគ្រោះ ដើម្បីពួកគេមានជម្រើសសម្រាប់ឱកាសការងារ និងការប្រកបមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតឱ្យបានប្រសើរឡើង។

១.១- ចំណុចទី១- ការអភិវឌ្ឍកុមារតូចកាន់តែប្រសើរឡើង

លទ្ធផលៈ អត្រា៥៥% នៃកុមារដែលមានក្រុមអាយុពី៣-៥ឆ្នាំ មានការកើនឡើងក្នុងការចុះឈ្មោះចូលរៀនមត្តេយ្យសិក្សាដើម្បីការអភិវឌ្ឍកុមារតូច។ ទិន្នផលនេះផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍកុមារតូច ដើម្បីផ្តល់ឱកាសការសិក្សាអប់រំចាប់តាំងពីមត្តេយ្យសិក្សា និងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលចាប់តាំងពីកុមារភាព ស្តីពីចំណេះដឹងសង្គម ភាសា ស្មារតី។ល។ ដោយធានាឱ្យសម្រេចបាននូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ និងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការគាំពារនិងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូចនៅឆ្នាំ២០១៨។

សកម្មភាព	ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត
១.១.១- កែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សានៅសាលាមត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ សាលាមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ កម្មវិធីតាមផ្ទះ និងជំរុញការផ្សព្វផ្សាយ ការចុះឈ្មោះចូលរៀនសាលាមត្តេយ្យសហគមន៍ឱ្យបានទូលំទូលាយ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.១.២- ពិនិត្យនិងរៀបចំឱ្យមានកម្មវិធីបង្រៀនពហុភាសាចាប់ពីថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.១.៣- រៀបចំឱ្យមានល្បែងកម្សាន្តបែបកុមារមេត្រី ដោយមានមេរៀន សម្ភារៈសិក្សា បង្កើនសម្ភារៈលេងកម្សាន្ត និងកែលម្អបរិស្ថានសាលាឱ្យមានផាសុកភាពនិងមានសុវត្ថិភាព	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.១.៤- បង្កើនចំនួនគ្រូ ចំនួនសាលាមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ និងរៀបចំគោលការណ៍ពង្រីកក្របខ័ណ្ឌនៃការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនសាលាមត្តេយ្យ និងរៀបចំគោលការណ៍សម្រាប់ឪពុកម្តាយ អាណាព្យាបាល ស្តីពីអាហារូបត្ថម្ភ ការគាំពារកុមារ និងការប្រើប្រាស់សេវាសុខភាព	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.១.៥- រៀបចំនិងណែនាំគោលការណ៍ស្តីពីប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលការអប់រំកុមារតូច	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

១.១.៦- រៀបចំសេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការចូលរួមពីវិស័យឯកជនក្នុងសកម្មភាពអប់រំកុមារតូច	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.១.៧- កែសម្រួលតួនាទីរបស់នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូចដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងគោលនយោបាយវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងមហាផ្ទៃ
១.១.៨- រៀបចំគោលការណ៍អភិបាលកិច្ចល្អសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សា និងរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការគ្រប់គ្រងសាលាតាមសហគមន៍ សាលាមត្តេយ្យ និងកម្មវិធីសិក្សាតាមផ្ទះ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

១.២- ចំណុចទី២- ការសិក្សាអប់រំគ្រប់កម្រិតត្រូវបានពង្រឹង

លទ្ធផល: ជានាឱ្យបានសម្រេចគោលដៅអត្រា ១០០ភាគរយ នៃកុមារគ្រប់អាយុចុះឈ្មោះចូលរៀននៅថ្នាក់បឋមសិក្សា និង៨៧% មធ្យមសិក្សា ហើយធានាថាអត្រាបោះបង់ការសិក្សាមានការថយចុះ (គ្មានកុមារបោះបង់ការសិក្សានៅថ្នាក់បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សាអត្រាបោះបង់ឱ្យមានការថយចុះនៅត្រឹមតែ៣%)នៅឆ្នាំ២០១៨។ ទិន្នផលនេះផ្តោតលើការសិក្សាអប់រំសម្រាប់កុមារគ្រប់កម្រិត ពិសេសថ្នាក់បឋមសិក្សារហូតដល់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សា ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើកុមារងាយរងគ្រោះ និងកុមារមកពីគ្រួសារក្រីក្រ

សកម្មភាព	ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត
១.២.១- ចាត់វិធានការនិងបង្កើនអន្តរាគមន៍ដល់ការអប់រំកុមារគ្រប់ៗរូប ឱ្យបានបញ្ចប់ការអប់រំកម្រិតមូលដ្ឋាន (យ៉ាងតិចត្រឹមថ្នាក់ទី៩) ដោយផ្តល់អាទិភាពដល់កុមារក្រីក្រ ជាពិសេសកុមារពិការ កុមារជនជាតិដើមភាគតិច និងកុមារបម្លាស់ទីនិងកុមារក្នុងពន្ធនាគារ។ល។(ក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាស)	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងមហាផ្ទៃ
១.២.២- ពង្រីកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអប់រំនៅគ្រប់កម្រិត ដូចជាកម្រិតទារកដ្ឋាន មត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា និងកម្រិត ផ្សេងៗទៀត។ ត្រូវបង្កើនចំនួនបន្ទប់រៀន និងរៀបចំគ្រូបង្រៀនតាមតម្រូវការ និងរៀបចំឱ្យមានទឹកស្អាត និង បង្គន់អនាម័យតាមសាលារៀន។ ក្នុងករណីខ្លះ អាចរៀបចំការដឹកជញ្ជូនកុមារទៅសាលារៀនចំពោះសាលារៀន ដែលនៅឆ្ងាយពីភូមិ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
១.២.៣- បង្កើនការផ្តល់អាហារូបករណ៍ដល់សិស្សក្រីក្រ ចំពោះក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាស នៅថ្នាក់បឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សា	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.២.៤- បង្កើតនិងពង្រឹងគណៈកម្មការទ្រទ្រង់សាលា ដើម្បីតាមដានវឌ្ឍនភាពនៃការអប់រំ។ នេះគឺជាការពិនិត្យតាមដានវាយតម្លៃនិងដោះស្រាយបញ្ហាដំបូងទាក់ទងនឹងការមិនចូលរៀន ឬការបោះបង់ការសិក្សា និងបញ្ហាពាក់ពន្ធ័របស់កុមារ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

១.២.៥- កែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សាទាក់ទងទៅនឹងទីផ្សារការងារ និងការផ្សារភ្ជាប់ការអប់រំតាមសាលាជាមួយការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងមហាផ្ទៃ
១.២.៦- រៀបចំកម្មវិធីអប់រំពិសេសសម្រាប់កុមារពិការឱ្យទទួលបានសេវាអប់រំ ដោយរៀបចំទីកន្លែងដូចជាជម្រាលបន្ទប់រៀន បន្ទប់ទឹកសម្រាប់សម្រួលកុមារពិការ ព្រមទាំងបង្កើនសកម្មភាព "មិត្តអប់រំមិត្ត" នៅតាមសាលារៀន	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
១.២.៧- ដាក់បញ្ចូលពិធីសារបន្ថែមនៃអនុសញ្ញាសិទ្ធិកុមារស្តីពីការជួញដូរកុមារ ការធ្វើពេស្យាកម្មកុមារ និងរូបភាពអាសអាភាសកុមារ និងពិធីសារបន្ថែមនៃអនុសញ្ញាសិទ្ធិកុមារស្តីពីការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ ទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សានៃសាលាចំណេះទូទៅ សាកលវិទ្យាល័យ សាលាបច្ចេកទេសយោធា សាលានាយទាហាន សាលានគរបាល សាលាយុត្តិធម៌។ល។	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
១.២.៨- បន្តពង្រឹង ចាត់វិធានការ គាំទ្រដល់សិស្សបោះបង់ការសិក្សា ដើម្បីឱ្យមានការរៀនសូត្រ ឬការបំប៉នឡើងវិញក្នុងគោលបំណងសមាហរណកម្មបន្តក្នុងសាលាសាធារណៈឬតម្រង់ទិសតាមសាលាវិជ្ជាជីវៈ	ក្រសួងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.២.៩- សិក្សាពីលទ្ធភាពក្នុងការបញ្ចូលមេរៀនអំពីការហែលទឹកទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សានៅតំបន់ តាមរយៈការសហការជាមួយវិស័យឯកជន ក្នុងការលើកកម្ពស់វិស័យកីឡា និងបង្រៀនកុមារឱ្យចេះហែលទឹក ដែលជាជំនាញជួយឱ្យកុមាររួចផុតពីការលង់ទឹក	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ
១.៣- ចំណុចទី៣- ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់យុវកុមារ **លទ្ធផលៈ** បង្កើនមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់យុវកុមារ (អាយុ១៥ ទៅក្រោម ១៨ឆ្នាំ) ឱ្យបានកើនឡើងទូទាំងប្រទេស យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យមានមណ្ឌល១ ក្នុងមួយខេត្តនៅឆ្នាំ២០១៨។ លទ្ធផលនេះផ្តោតលើក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាសមិនមានលទ្ធភាពបន្តការសិក្សាក្នុងប្រព័ន្ធ ឱ្យមានជម្រើសសមរម្យទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញឬជំនាញបំណិនជីវិតសម្រាប់អនាគត និងឱ្យមានឱកាសស្វែងរកការងារសមរម្យនៅពេលដែលបានបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈ។	
សកម្មភាព	**ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត**
១.៣.១- បង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលឱ្យមានស្តង់ដា ដោយផ្តោតលើគុណភាព និងរយៈពេលសិក្សាការបណ្តុះបណ្តាល សម្ភារៈសិក្សា និងទីផ្សារការងារ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
១.៣.២- បង្កើនចំនួនសិស្ស សិក្ខាកាមឱ្យចូលរៀនវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ទៅតាមជំនាញដែលមានតម្រូវការទីផ្សារការងារខ្ពស់ ដូចជាជំនាញផ្នែកវិស្វកម្ម អេឡិចត្រូនិក អគ្គិសនី គ្រឿងម៉ាស៊ីន កសិកម្ម និងសំណង់ រួមទាំងជំនាញផ្សេងៗទៀត	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

៦

១.៣.៣- រៀបចំផែនការនិងគម្រោងស្តីពីការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈដល់យុវកុមារដែលរស់នៅក្នុងមណ្ឌលឱ្យបានសមរម្យ មុនធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសហគមន៍	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
១.៣.៤- ផ្តួចផ្តើមរៀបចំកិច្ចពិភាក្សាជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនិងវិស័យឯកជន ដើម្បីពិនិត្យមុខវិជ្ជាក្នុងការតម្រង់ទិសដល់អ្នកសិក្សា ស្តីពីវិធីការងារតាមតម្រូវការទីផ្សារការងារ ក្រៅពីមុខវិជ្ជាធ្វើសក់ កែសម្ផស្ស ធ្វើម្ហូប ជាដើម សំដៅមុខជំនាញសំខាន់ៗដូចជា វិស្វកម្ម បដិសណ្ឋារកិច្ច អ្នកធ្វើការសុខភាពសហគមន៍។ល។	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.៣.៥- ផ្តួចផ្តើមរៀបចំសម្របសម្រួលនិងពិភាក្សាជាមួយវិស័យឯកជន និងស្វែងរកដៃគូអភិវឌ្ឍឬធនាគារ ដើម្បីរៀបចំបទដ្ឋាន ការកំណត់តម្លៃសម្រាប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញឱ្យបានសមរម្យ។ លើសពីនេះ ជួយរកអាហារូបករណ៍សម្រាប់សិស្សឬក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាស	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
១.៣.៦- រៀបចំសម្របសម្រួលបង្កើតគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ នៅតាមតំបន់ឬខេត្តដែលមានសក្តានុពលដល់ក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាសមកពីគ្រួសារក្រីក្រ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងកិច្ចការនារី ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
១.៣.៧- រៀបចំវេទិកាជាតិ ដោយមានការចូលរួមពីវិស័យឯកជន ដើម្បីកំណត់មុខជំនាញសំខាន់ៗដែលត្រូវការសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សតាមជំនាញទៅតាមតម្រូវការទីផ្សារការងារ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងផែនការ
១.៣.៨- បង្កើតឱ្យមានមូលនិធិសម្រាប់សិស្សដែលបានបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ដើម្បីមានកញ្ចប់ថវិកាធ្វើដើមទុនវិនិយោគសម្រាប់មុខរបរ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

យុទ្ធសាស្ត្រទី២- លើកកម្ពស់សុខុមាលភាពសង្គមសម្រាប់កុមារ

គោលបំណង ១)-ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវជីវភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ និងកុមារក្រីក្រតាមរយៈការផ្តល់ឱ្យពួកគេទទួលបានបណ្ណក្រីក្រ។ លើសពីនេះទៅទៀត គោលបំណងនេះនឹងដោះស្រាយរាល់បញ្ហានានារាប់បញ្ចូលទាំងកុមារដែលប្រឈមនឹងការមិនយកចិត្តទុកដាក់ពីសង្គម តាមរយៈកម្មវិធីសមាហរណកម្មពហុវិស័យរួមទាំងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សមាហរណកម្ម ស្តារនីតិសម្បទា និងការការពារកុមារដែលរស់នៅដាច់ដោយឡែកពីគ្រួសារ។ ២)-ផ្តល់ការថែទាំសុខភាពៈ អាហារូបត្ថម្ភកុមារ ផ្តល់វ៉ាក់សាំងបង្ការដល់កុមារ

សកម្មភាព	ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត
ស្របតាមផែនការនិងគោលនយោបាយសុខភាព និងសូចនាករគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិឆ្នាំ២០១៤-២០១៨។ ៣)-ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវអនាម័យទឹកស្អាត ដល់គ្រួសារ សហគមន៍ទាំងអស់ ជាពិសេស ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើកុមារ ដើម្បីលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់កុមារ ទាំងនៅប្រជុំជន និងតាមជនបទ។	
២.១- ចំណុចទី១- ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារនិងសុខុមាលសង្គមសម្រាប់កុមារត្រូវបានពង្រឹង **លទ្ធផល**: យ៉ាងហោចណាស់អត្រា ១ ភាគរយ នៃកុមារក្រីក្រត្រូវបានកាត់បន្ថយជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីធ្វើឱ្យស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារនិងកុមារឱ្យកាន់តែប្រសើរ និងការលើកកម្ពស់កិច្ចគាំពារសង្គមឱ្យសម្រេចបាននៅឆ្នាំ២០១៨។ លទ្ធផលនេះ គឺជានាដល់ការពង្រឹងសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ព្រោះថាបញ្ហាដែលកុមារបាននិងកំពុងប្រឈមគឺបណ្តាលមកពីភាពក្រីក្រ។ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ១ ភាគរយ នឹងចូលរួមជួយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រកុមារ។ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រធ្វើឱ្យសុខុមាលភាព និងការដាក់បញ្ចូលរបស់កុមារ ទៅក្នុងការអភិវឌ្ឍកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើង។	
សកម្មភាព	**ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត**
២.១.១- រៀបចំការសិក្សា ប្រមូលព័ត៌មាន និងបង្កើតកម្មវិធីសម្រាប់ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ រួមទាំងការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ	ក្រសួងផែនការ
២.១.២- ចាត់វិធានការនានា នាំយកកុមារឱ្យមានការថែទាំពីគ្រួសារ (កុមារអនាថា កុមាររស់នៅក្នុងមណ្ឌល និងតាមវត្តអារាម)តាមរយៈការផ្តល់សេវាកម្មពេញលេញសម្រាប់ការស្តារនីតិសម្បទានិងសមាហរណកម្ម។ កុមារទាំងនោះត្រូវធ្វើសមាហរណកម្មទៅគ្រួសារផ្ទាល់ឬឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមឬគ្រួសារផ្សេងទៀត	ក្រសួងផែនការ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
២.១.៣- ពង្រឹងការធ្វើអន្តរាគមន៍របស់នគរបាលយុត្តិធម៌និងអាជ្ញាធរដែនដី ការពារ ទប់ស្កាត់ កុមារពីការគំរាមកំហែងគ្រប់រូបភាព	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងទេសចរណ៍ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
២.១.៤- បន្តការរៀបចំនិងអនុវត្តការផ្តល់បណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី និងផ្តល់ដីសម្បទានសង្គមកិច្ចដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ។	ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
២.១.៥- បន្តការផ្សព្វផ្សាយពីភាពគ្រោះថ្នាក់ដោយសារគ្រាប់មីនដល់កុមារ ពិសេសក្នុងតំបន់ដែលមានមីន និងបន្តការបោសសម្អាតមីនឱ្យសម្រេចតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ឆ្នាំ២០១៤-២០១៨	មជ្ឈមណ្ឌលសកម្មភាពកំចាត់មីនកម្ពុជា
២.១.៦- ផ្សព្វផ្សាយ និងចាត់វិធានការបង្ការទប់ស្កាត់ស្តីពីផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិនិងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ(ខ្យល់ព្យុះ រន្ទះ ទឹកជំនន់ រាំងស្ងួត។ល។)	គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

ឥ

២.១.៧- បន្តរៀបចំវេទិកានៅតាមសហគមន៍ ដើម្បីឱ្យមាតាបិតាអាណាព្យាបាលកុមារ អាចលើកកម្ពស់ស្ថានភាពអភិវឌ្ឍកុមារ និងសុវត្ថិភាពសុខុមាលភាពរបស់កុមារ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
២.១.៨- រៀបចំការវាយតម្លៃសមត្ថភាពស្ដីពីការថែទាំកុមារនៅតាមមណ្ឌលទាំងអស់ ការដោះស្រាយកុមារងាយរងគ្រោះ និងកុមារពិការ កុមាររងគ្រោះ និងក្រុមកុមារផ្សេងៗទៀត និងរៀបចំសៀវភៅការបណ្ដុះបណ្ដាល និងការវាយតម្លៃ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងធម្មការនិងសាសនា
២.១.៩- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងប្រព័ន្ធទិន្នន័យស្ដីពីកុមារកំព្រានិងកុមារងាយរងគ្រោះ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
២.២- ចំណុចទី២- សុខភាពនិងអាហារូបត្ថម្ភត្រូវបានលើកកម្ពស់ឱ្យប្រសើរឡើង **លទ្ធផលៈ** បង្កើនអាហារូបត្ថម្ភដល់កុមារ (លើសពី ៩០ ភាគរយ កុមារទទួលបានការថែទាំ) ពិសេសកុមារក្រីក្រ។ ធានាថា កុមារគ្រប់ៗរូបតាំងពីកំណើតរហូតដល់ពេញវ័យនឹងត្រូវទទួលបានការថែទាំសុខភាពមូលដ្ឋានយ៉ាងល្អប្រសើរ រួមទាំងការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ ការចាក់ថ្នាំបង្ការ ការកាត់បន្ថយបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ និងការប្រឹក្សាយោបល់ពីឪពុកម្ដាយអំពីផែនការគ្រួសារ។	
សកម្មភាព	**ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត**
២.២.១- បន្តការអនុវត្តកម្មវិធីស្ដីពីការបញ្ចូលមីក្រូសារជាតិក្នុងចំណីអាហារទៅតាមស្តង់ដាដែលបានកំណត់	ក្រសួងផែនការ
២.២.២- បង្កើនការផ្តល់បណ្ណសមធម៌ដល់ប្រជាជនក្រីក្រ (ដែលមានប្រហែល ២០ ភាគរយទូទាំងប្រទេស) ចំពោះគ្រួសារក្រីក្រដែលស្ថិតក្នុងចំណាត់ថ្នាក់មានចំណូលទាប ៣០-៤០% សម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រ ឱ្យទទួលបានសេវាថែទាំសុខភាពដោយឥតគិតថ្លៃ	ក្រសួងផែនការ
២.២.៣- ពង្រីកអន្តរាគមន៍អាហារូបត្ថម្ភបន្ថែមទៀតដល់កុមារឱ្យបានច្រើនបំផុតចំពោះកុមារដែលមានអាយុពី (០ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ)	ក្រសួងសុខាភិបាល
២.២.៤- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងការពន្យារកំណើតដើម្បីជួយរក្សាស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារទទួលបានចំណូលខ្ពស់ជាងមុន ព្រមទាំងម្ដាយមានសុខភាពល្អ ដែលនាំឱ្យមានការថែទាំកុមារបានប្រសើរជាងមុន	ក្រសួងសុខាភិបាល
២.២.៥- បន្តពង្រឹងការចុះបញ្ជីសំបុត្រកំណើតដល់កុមារដោយមិនបង់ប្រាក់ទូទាំងប្រទេស	ក្រសួងមហាផ្ទៃ

២.២.៦- ពង្រឹងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ និងធ្វើការវិភាគទិន្នន័យពីប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងវិស័យសុខាភិបាល ដើម្បីធ្វើប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យតាមដានឱ្យកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើងស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ	ក្រសួងផែនការ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
២.២.៧- លើកកម្ពស់និងជំរុញការផ្តល់សេវាមុននិងក្រោយការសម្រាលនៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល
២.៣- ចំណុចទី៣- ជម្រកស្នាក់នៅនិងអនាម័យទឹកស្អាតត្រូវបានពង្រីកវិសាលភាពទូលាយ **លទ្ធផល:** អត្រា ៦៧%នៃប្រជាជននៅតាមជនបទ និង៨៥%នៃប្រជាជននៅទីប្រជុំជនទទួលបានទឹកស្អាត និងប្រជាជន៦០%នៅទីជនបទ និង៨០% នៃប្រជាជននៅប្រជុំជនទទួលបាននូវសុខភាពអនាម័យ នៅឆ្នាំ២០១៨។ លទ្ធផលនេះ គឺផ្តោតទៅលើតម្រូវការចាំបាច់មូលដ្ឋានរបស់កុមារ ដើម្បីអភិវឌ្ឍពួកគេទាំងនៅជនបទ និងនៅទីប្រជុំជន។	
សកម្មភាព	**ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត**
២.៣.១- រៀបចំការសិក្សាស្រាវជ្រាវស្តីពីទឹកនិងអនាម័យ ដើម្បីកំណត់បញ្ហាពិតប្រាកដទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ទឹកនិងការប្រតិបត្តិអនាម័យ ជាពិសេសនៅតាមជនបទ និងធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលផ្សព្វផ្សាយនិងជំរុញការលើកកម្ពស់អនាម័យនិងការប្រើប្រាស់ទឹកនៅជនបទ	ក្រសួងផែនការ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
២.៣.២- ដាក់បញ្ចូលការងារទឹកស្អាត អនាម័យ និងការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈអនាម័យ ជាពិសេសតំបន់ជនបទ ទៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍មូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់	ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
២.៣.៣- លើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ទឹកស្អាតនិងបង្គន់អនាម័យតាមសាលារៀនគ្រប់កម្រិត ដើម្បីសុខភាពនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់កុមារ ជាពិសេសកុមារី	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
២.៣.៤- រៀបចំការសិក្សាស្រាវជ្រាវស្តីពីខ្វះផ្ទះ ដើម្បីកំណត់បញ្ហាពិតប្រាកដទាក់ទងនឹងជម្រករស់នៅដែលប៉ះពាល់ដល់កុមារនិងសុខភាព	ក្រសួងផែនការ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
២.៣.៥- រៀបចំគោលការណ៍និងគាំទ្រដល់គ្រួសារក្រីក្រដែលគ្មានផ្ទះ ជម្រករស់នៅសមរម្យតាមលក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាពសង្គម	ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

យុទ្ធសាស្ត្រទី៣- ពង្រឹងការការពារកុមារនិងការបង្ការទប់ស្កាត់ **គោលបំណង: ១)-សម្រេចឱ្យបានគោលដៅលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារ ។ ២)-កៀរគរអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានឃុំ សង្កាត់ សង្គមស៊ីវិល និងវិស័យឯកជន ដើម្បីគាំទ្រយុទ្ធសាស្ត្រនេះក្នុងការកាត់បន្ថយរាល់ការកេងប្រវ័ញ្ចនិងអំពើហិង្សាលើកុមារគ្រប់រូបភាព។ ៣)-លុបបំបាត់អំពើជួញដូរកុមារ និង ៤)-លើកកម្ពស់បណ្ដាញសហគមន៍ដើម្បីសិទ្ធិកុមារ។**	
៣.១- ចំណុចទី១- ពលកម្មកុមារត្រូវបានកាត់បន្ថយ **លទ្ធផល:** កាត់បន្ថយសមាមាត្រពលកម្មកុមារទូទាំងប្រទេសឱ្យនៅត្រឹមតែ៨% និងលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារឱ្យអស់នៅឆ្នាំ២០១៨។	
សកម្មភាព	**ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត**
៣.១.១- បង្កើនការយល់ដឹងឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងតាមរយៈវេទិកាពិភាក្សារវាងក្រសួង ស្ថាប័នសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធស្តីពីពលកម្មកុមារ និងអនុវត្តកម្មវិធីកាត់បន្ថយលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារគ្រប់វិស័យ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៣.១.២- សិក្សាស្រាវជ្រាវបន្ថែមអំពីប្រភេទការងារដែលមានស្រាប់ និងកំណត់ទំហំស្ថានភាពពលកម្មកុមារ និងកំណត់ចំនួនពលកម្មកុមារនៅកម្ពុជាឱ្យបានជាក់លាក់	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៣.១.៣- អនុវត្តកម្មវិធីការផ្ទេរសាច់ប្រាក់ដោយមានលក្ខខណ្ឌ ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រក្នុងការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ និងពង្រឹងការសិក្សារបស់កុមារ	ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
៣.១.៤- បន្តការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការងារ ការផ្សព្វផ្សាយ ការពិនិត្យ និងការរៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ និងពង្រឹងប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យនិងអធិការកិច្ចពលកម្មកុមារ នៅក្នុងវិស័យរៀបរយនិងមិនរៀបរយ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៣.១.៥- បង្កើតកម្មវិធីអប់រំដល់ឪពុកម្តាយឬអាណាព្យាបាលស្តីពីផលប៉ះពាល់មិនល្អ ផលវិបាកនានានៃពលកម្មកុមារ និងតម្លៃនៃការសិក្សាអប់រំរបស់កុមារនាពេលអនាគត	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

៣.១.៦- ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទិន្នន័យឃុំ សង្កាត់ជាសាធារណៈដើម្បីទទួលបានទិន្នន័យកាន់តែប្រសើរទាក់ទងនឹងស្ថានភាពកុមារ	ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៣.១.៧- ផ្តល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញសម្រាប់កុមារដែលបោះបង់ការសិក្សា (អាយុ១៥ ដល់ក្រោម១៨) ហើយពួកគេចង់ទទួលបានជំនាញបច្ចេកទេសសម្រាប់មុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៣.១.៨- បង្កើតក្រមសីលធម៌សម្រាប់ភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ ពិសេសផ្តោតលើកុមារ និងផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៣.២- ចំណុចទី២- អំពើហិង្សាលើកុមារនិងគ្រឿងញៀនត្រូវបានកាត់បន្ថយ **លទ្ធផល:** ធានានូវការអនុម័តគោលនយោបាយ ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីការពារនិងបង្ការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សា និងការរើសអើងគ្រប់រូបភាព។ ការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសចំពោះកុមារបាត់បង់ឱកាស កុមារនៅក្នុងវិស័យ នេះមិនអាចកំណត់គោលដៅជាចំនួនតួលេខជាក់លាក់បាន ពីព្រោះលក្ខណៈប្រធានបទមានភាពស្មុគស្មាញ ហើយការវាស់វែងលទ្ធផលមិនអាចមានភាពជាក់ស្តែងបាននៅទូទាំងប្រទេស	
សកម្មភាព	**ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត**
៣.២.១- បង្កើតផែនការសកម្មភាពពហុវិស័យជាក់លាក់ដែលមានការប៉ាន់ប្រមាណតម្លៃ ក្នុងការឆ្លើយតបការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើហិង្សាលើកុមារ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងកិច្ចការនារី
៣.២.២- រៀបចំក្របខ័ណ្ឌការងារត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ និងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើហិង្សាលើកុមារ ទាំងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៣.២.៣- លើកកម្ពស់តម្លៃគ្រួសារ បំបាត់អំពើហិង្សាលើកុមារ តាមរយៈការចាប់ផ្តើមការងារសង្គមតាមសហគមន៍ និងលើកកម្ពស់តម្លៃព្រះពុទ្ធសាសនា ដើម្បីពង្រឹងការគាំពារកុមារ។ សម្រាប់ជំហានដ៏សំខាន់នេះ ត្រូវដាក់បញ្ចូលបញ្ហាកុមារទៅក្នុងគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ សង្កាត់។ ផែនការឃុំ សង្កាត់ត្រូវរួមបញ្ចូលបញ្ហានានារបស់កុមារ រួមទាំងក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាស	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងធម្មការនិងសាសនា ក្រសួងកិច្ចការនារី ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៣.២.៤- ត្រួតពិនិត្យតាមដាន ដើម្បីទទួលបាននូវអាហារូបត្ថម្ភ សេវាសុខភាព និងការអប់រំរបស់កុមារ ការការពារ និងការថែទាំកុមារតាមឪពុកម្តាយនៅក្នុងពន្ធនាគារ	ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

៣.២.៥- ផ្សព្វផ្សាយនិងបង្កើនការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីគ្រឿងញៀនឱ្យកាន់តែប្រសើរដល់សហគមន៍ សាលារៀន វត្តអារាម តាមរយៈបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយនានា	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
៣.២.៦- រៀបចំច្បាប់ បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការទិញគ្រឿងស្រវឹង ផលិតផលថ្នាំជក់ (កំណត់អាយុអប្បបរមា១៨ឆ្នាំ)	ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៣.២.៧- លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការស្តារនីតិសម្បទានៅក្នុងសហគមន៍និងគ្រួសារ ជៀសវាងការបញ្ជូនកុមារទៅនៅក្នុងមណ្ឌល ស្ថាប័ន ចំពោះកុមារដែលត្រូវការស្តារនីតិសម្បទា	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
៣.២.៨- ចាត់វិធានការឱ្យបានសមស្របដើម្បីលុបបំបាត់ការដាក់ពិន័យលើរាងកាយនិងផ្លូវចិត្តដល់សិស្សនិងកុមារ និងការណែនាំដល់គ្រូបង្រៀននិងនាយកសាលាមិនឱ្យមានការដាក់ទណ្ឌកម្មធ្ងន់ធ្ងរ ការឈ្លោះគ្នាក្នុងសាលា និងអំពើហិង្សាស្ងៀមស្ងាត់ចំពោះកុមារ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
៣.២.៩- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវគុណភាពមណ្ឌលស្តារនីតិសម្បទា និងមានសេវាពេញលេញសម្រាប់កុមារ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
៣.២.១០- បន្តអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចំណុចសំខាន់ៗស្តីពីការលុបបំបាត់កុមារប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនតាមរយៈការព្យាបាល ការអប់រំ និងស្តារនីតិសម្បទា ការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគ្រឿងញៀននិងសារធាតុគីមី	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៣.២.១១- រៀបចំកម្មវិធីបង្រៀន (ផ្តែកលើបទដ្ឋានអប្បបរមា) បណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីការងារសង្គមកិច្ច មន្ត្រីគ្រប់គ្រងមណ្ឌល ដើម្បីជួយដល់ក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាស	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
៣.២.១២- រៀបចំនិងផ្សព្វផ្សាយគោលការណ៍ណែនាំកិច្ចការពារកុមារ និងក្រមសីលធម៌នៃការការពារកុមារពីការរំលោភបំពាន ការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារនៅក្នុងសហគមន៍	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

៣.៣- ចំណុចទី៣- អំពើជួញដូរលើកុមារត្រូវបានកាត់បន្ថយនិងលុបបំបាត់

លទ្ធផល: ធ្វើការអង្កេតសិក្សាស្រាវជ្រាវដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ស្តីពីអំពើជួញដូរកុមារនិងការធ្វើចំណាកស្រុក និងផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវទាំងពីរនេះឱ្យបានទូលំទូលាយនិងបង្កើតបទអន្តរាគមន៍នានា ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាអំពើជួញដូរកុមារ ការចំណាកស្រុក និងការកេងប្រវ័ញ្ចគ្រប់រូបភាពមកលើកុមារ ។

សកម្មភាព	ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត
៣.៣.១- ជួយសង្គ្រោះផ្ដល់ការប្រឹក្សាយោបល់ ស្ដារនីតិសម្បទានិងសមាហរណកម្មកុមាររងគ្រោះពីអំពើជួញដូរមនុស្ស ការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ និងទម្រង់ផ្សេងៗទៀតឱ្យទទួលបានសេវាថែទាំពេញលេញ ពិសេសកុមារី	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
៣.៣.២- បន្តពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់នានាដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីចាត់វិធានការការពារកុមារនិងកាត់បន្ថយអំពើជួញដូរកុមារ និងការកេងប្រវ័ញ្ចគ្រប់រូបភាព។ ហាមឃាត់កុមារបម្រើការងារនៅតាមវិស័យកម្សាន្តសប្បាយ និងទីកន្លែងគ្រឹះស្ថាននានាដែលមានស្ថានភាពពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរកុមារ	ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៣.៣.៣- ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ គោលការណ៍ពាក់ព័ន្ធនានាទាក់ទងទៅនឹងការសុំកូនអន្តរប្រទេស ការជួញដូរសរីរាង្គកុមារ	ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៣.៣.៤- បង្កើតប្រព័ន្ធទិន្នន័យស្ដីពីការធ្វើចំណាកស្រុកកុមារ ដោយបែងចែក ភេទ អាយុឱ្យបានជាក់លាក់	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងផែនការ
៣.៣.៥- ពង្រឹងការតាមដានត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌អនីតិជន និងអំពើជួញដូរកុមារ	ក្រសួងយុត្តិធម៌
៣.៣.៦- បង្កើតយន្តការអប់រំសហគមន៍ស្ដីពីផលប៉ះពាល់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ពីវ័យក្មេងឱ្យបានទូលាយ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
៣.៣.៧- បន្តការត្រួតពិនិត្យការធ្វើចំណាកស្រុករបស់កុមារនិងអំពើជួញដូរកុមារ និងបង្កើតអន្តរាគមន៍យុំគំរូគ្មានអំពើជួញដូរកុមារនិងការកេងប្រវ័ញ្ចគ្រប់រូបភាពលើកុមារ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងមហាផ្ទៃ

៣.៤- ចំណុចទី៤- បណ្ដាញសហគមន៍សិទ្ធិកុមារត្រូវបានបង្កើត

លទ្ធផល: ៥០% នៃចំនួនឃុំ សង្កាត់ទូទាំងប្រទេស បានបង្កើតបណ្ដាញសហគមន៍សិទ្ធិកុមារ ដោយមានការចូលរួមពីអង្គការសង្គមស៊ីវិលនិងវិស័យឯកជន ដើម្បីការពារកុមាររាល់ទម្រង់ទាំងអស់ពីការកេងប្រវ័ញ្ចនិងអំពើហិង្សាលើកុមារ ។ លទ្ធផលនេះ គឺជានាថាឃុំ សង្កាត់ទាំងអស់នឹងបានបង្កើតបណ្ដាញឃុំ ដែលហៅថា *"បណ្ដាញឃុំដើម្បីសិទ្ធិកុមារ"* ក្នុងគោលបំណងទប់ស្កាត់ និងការពារកុមារឱ្យរួចផុតពីការកេងប្រវ័ញ្ចគ្រប់រូបភាពទាំងអស់នៅក្នុងសហគមន៍ អនុលោមតាមការអនុវត្តគោលនយោបាយភូមិ ឃុំមានសុវត្ថិភាព និងកៀរគរអ្នកពាក់ព័ន្ធនានានិងវិស័យឯកជន ឱ្យមានការចូលរួមរាល់កិច្ចផ្ដួចផ្ដើមនេះ ។

ៗ

សកម្មភាព	ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត
៣.៤.១- ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយតាមសហគមន៍ និងការគាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពស្តីពីសិទ្ធិកុមារ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់សហគមន៍	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៣.៤.២- ពង្រឹងតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវសហគមន៍ស្តីពី " កុមារមេត្រី " ដោយផ្តោតលើការផ្សព្វផ្សាយបញ្ហានានារបស់កុមារ និងលើកកម្ពស់សិទ្ធិកុមារក្នុងមណ្ឌលសុខភាពនិងតាមសហគមន៍ រួមទាំងបង្កើតកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗស្តីពីបញ្ហាកុមារ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
៣.៤.៣- ផ្សព្វផ្សាយនិងពង្រឹងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន មានក្រុមប្រឹក្សារាជធានី ខេត្ត ក្រុមប្រឹក្សាក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់និងមន្ត្រីនគរបាល ដោយជានាចាត់វិធានការដើម្បីការពារ និងទប់ស្កាត់កុមារគ្រប់ៗរូបពីការកេងប្រវ័ញ្ចគ្រប់រូបភាព ព្រមទាំងផ្តល់សេវាកម្ម	ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៣.៤.៤- បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ លើកកម្ពស់គោលនយោបាយរាជរដ្ឋាភិបាល ផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍកុមារពិសេសរំលេចនូវបញ្ហាពលកម្មកុមារ អំពើជួញដូរ កុមារអនាថា និងទេសចរណ៍ផ្លូវភេទលើកុមារ និងរាល់បញ្ហានានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាល វិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងព័ត៌មាន
៣.៤.៥- ពង្រឹងការធ្វើសមាហរណកម្មឬបង្រួបបង្រួមកុមារដែលរស់នៅតាមស្ថាប័ន មណ្ឌល ឱ្យទៅរស់នៅជាមួយក្រុមគ្រួសារឬសាច់ញាតិវិញឬឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
៣.៤.៦- ជានាថាកាកបាទក្រហមកម្ពុជានិងសភាពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជាបានកំណត់បញ្ហាកុមារទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និងផ្តល់សេវាគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៣.៤.៧- ចាត់វិធានការតាមសហគមន៍ ប្រឆាំងនឹងជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសលើការកេងប្រវ័ញ្ចលើកុមារ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៣.៤.៨- ជំរុញការអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អនុវត្តការចូលរួមរបស់កុមារ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ

៦

យុទ្ធសាស្ត្រទី៤- ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ការអនុវត្តលិខិតិបទដ្ឋានគតិយុត្តនិងគោលនយោបាយ

គោលបំណង: ១)-ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ទាំងថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍ អង្គការជាតិនិងអន្តរជាតិ តំបន់និងពិភពលោក ដើម្បីលើកកម្ពស់ និងការអនុវត្តអនុសាសន៍នានា ពិធីសារនានាស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ។ ២)-ពិនិត្យ និងអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងគោលនយោបាយនានា ដើម្បីធានាថាកុមារទទួលបាននូវកិច្ចការពារ និងផលប្រយោជន៍របស់កុមារ។

៤.១- ចំណុចទី១- កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាតិ និងអន្តរជាតិ ត្រូវបានពង្រឹង

លទ្ធផល: បង្កើនការគាំទ្រដល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងចំណោមក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការ ដៃគូអភិវឌ្ឍ សមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍(អាស៊ាន) និងភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិ។ លទ្ធផលនេះ គឺធានាដល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាតិនិងអន្តរជាតិគាំទ្រនិងការខិតខំប្រឹងប្រែងនានាដោះស្រាយរាល់បញ្ហានានារបស់កុមារ ដោយពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ការពិភាក្សារាល់សកម្មភាពនានារវាងក្រសួង ស្ថាប័ន ទ្វេភាគី និងពហុភាគី។

សកម្មភាព	ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត
៤.១.១- បង្កើតផែនទីបង្ហាញផ្លូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍនានាក្នុងតំបន់ដែលមានកម្មវិធីឬអន្តរាគមន៍ផ្តោតលើកុមារ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៤.១.២- កៀរគរធនធានបច្ចេកទេស ថវិកានិងការគាំទ្រពីក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការដៃគូនានា និងភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់កម្មវិធីក្នុងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
៤.១.៣- រៀបចំសកម្មភាពការងារអន្តរក្រសួង ស្ថាប័ន(ថ្នាក់ជាតិនិងក្រោមជាតិ) និងអាស៊ានដើម្បីលើកកម្ពស់សិទ្ធិកុមារ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
៤.១.៤- លើកទឹកចិត្តដល់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដាក់បញ្ចូលអនុសាសន៍អង្គការសហប្រជាជាតិ លិខិតូបករណ៍អន្តរជាតិ និងសេចក្តីប្រកាសនានាទៅក្នុងផែនការតាមវិស័យ និងតាមដានការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
៤.១.៥- ពិនិត្យ បង្កើតនិងអនុវត្តអនុស្សរណៈជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍប្រទេសផ្សេងៗក្នុងតំបន់លើបញ្ហាទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារក្រសួងការ ក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

៦

៤.១.៦- កែលម្អរាល់វិធានការច្បាប់ទាំងឡាយរបស់ជាតិឱ្យមានសង្គតិភាព (ភាពស៊ីចង្វាក់គ្នា) ជាមួយនឹងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ	ក្រសួងយុត្តិធម៌
៤.២- ចំណុចទី២- ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តត្រូវបានពង្រឹងការអនុវត្ត **លទ្ធផល:** ពិនិត្យនិងជំរុញការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ គោលនយោបាយ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្ដីពីកុមារ ។ លទ្ធផលនេះ ធានាការអនុវត្តច្បាប់ ឬការធ្វើវិសោធនកម្ម ដោយផ្អែកលើការវិភាគនិងតម្រូវការ ដោយរួមបញ្ចូលការបង្កើត ការអនុវត្ត និងការផ្សព្វផ្សាយ គោលនយោបាយ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងប្រកាសពាក់ព័ន្ធនឹងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិកុមារ។	
សកម្មភាព	**ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត**
៤.២.១- ពិនិត្យបញ្ចូលសិទ្ធិនិងសេវាបន្ថែមសម្រាប់កុមារនិងសេវាកម្មនានា សម្រាប់ក្រុមកុមារដែលបាត់បង់ឱកាស	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៤.២.២- រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីធានាថា សេវានិងការថែទាំសុខភាព (រួមទាំងមនុស្សពេញវ័យ) ដូចជាកុមារពិការរួមទាំងសេវានិងការថែទាំផ្នែកស្មារតីត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយឥតបង់ថ្លៃ និងមិនមានការបង្ខិតបង្ខំឱ្យទទួលការព្យាបាលឬមានការឃុំឃាំងឡើយ	រដ្ឋសភា ក្រសួងសុខាភិបាល
៤.២.៣- ពិនិត្យបញ្ចូលបញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ធានាថា ពលកម្មកុមារតាមវិស័យមិនផ្លូវការទទួលបានសិទ្ធិនិងការការពារដូចអ្នកធ្វើការក្នុងវិស័យផ្លូវការ ពិសេសពាក់ព័ន្ធទៅនឹងប្រាក់ឈ្នួលនិងលក្ខខណ្ឌការងារ	ក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៤.២.៤- វិសោធនកម្មច្បាប់ការងារស្តីពីការងារបម្រើតាមផ្ទះ រួមទាំងបញ្ញត្តិស្តីពីកម្មករកុមារបម្រើតាមផ្ទះ	ក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៤.២.៥- រៀបចំកំណត់ពន្យល់ស្តីពីច្បាប់ទេសចរណ៍ និងកំណត់មនុស្សពេញវ័យសម្រាប់ចូលមណ្ឌលកម្សាន្ត។ ធានាកុមារអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ មិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការងារឬចូលក្នុងកន្លែងកម្សាន្តសម្រាប់មនុស្សពេញវ័យឡើយ	ក្រសួងទេសចរណ៍ ក្រសួងយុត្តិធម៌
៤.២.៦- ពិនិត្យនិងដាក់បញ្ចូលរាល់បញ្ហារបស់កុមារទៅក្នុងប្រព័ន្ធគោលនយោបាយនិងផែនការឃុំ សង្កាត់	ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៤.២.៧- រៀបចំអនុក្រឹត្យស្តីពីកិច្ចការពារកុមារ និងក្រមសីលធម៌ការការពារកុមារ និងផ្សព្វផ្សាយ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៤.២.៨- ជំរុញការអនុម័តច្បាប់ស្តីពីយុត្តិធម៌អនីតិជននិងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាដែលពាក់ពន្ធ័នឹងសិទ្ធិកុមារឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព	ក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

៤.២.៩- ពិនិត្យនិងកំណត់ទៅលើអាយុអប្បបរមាសម្រាប់ការងារនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ អនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញាអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៤.២.១០- រៀបចំបញ្ញត្តិកុមារញៀនគ្រឿងញៀនឱ្យទទួលបានការព្យាបាលនិងស្តារនីតិសម្បទា នៅតាមគ្រួសារនិងតាមសហគមន៍។ វិធានការចុងក្រោយ ត្រូវយកកុមារគ្រឿងញៀនដាក់ក្នុងមណ្ឌលស្តារនីតិសម្បទា និងដាក់នៅដាច់ដោយឡែកពីមនុស្សពេញវ័យ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងសុខាភិបាល

យុទ្ធសាស្ត្រទី៥- ពង្រឹងយន្តការជាតិនិងសមត្ថភាពបំពេញមុខងារឱ្យមានដំណើរការល្អ

គោលបំណង: ១)-ធានាឱ្យមានសមត្ថភាពដឹកនាំ សម្របសម្រួលការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងការសរសេររបាយការណ៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងនិរន្តរភាព។ ២)-អភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពមន្ត្រីក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ។

៥.១- ចំណុចទី១- ពង្រឹងការសម្របសម្រួល ការត្រួតពិនិត្យ និងការសរសេររបាយការណ៍

លទ្ធផល: យន្តការសម្របសម្រួលរបស់ *ក.ជ.ក.* ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបានពង្រឹង និងបំពេញមុខងារឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងការអនុវត្តសកម្មភាពនានាប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល។ លទ្ធផលរំពឹងទុកនេះធានាថា យន្តការ *ក.ជ.ក.* នៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបានដឹកនាំនិងដំណើរការ រួមទាំងការសម្របសម្រួលការតាមដានរាល់ស្ថានភាពនានារបស់កុមារ និងការរៀបចំរបាយការណ៍។ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានានានាដើម្បីពង្រឹងតួនាទី ភារកិច្ចរបស់ *ក.ជ.ក.* នៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបានបង្កើតនិងផ្សព្វផ្សាយ។ បង្កើនប្រសិទ្ធភាពការកៀរគរថវិកាជាតិនិងអង្គការដៃគូអភិវឌ្ឍ ដើម្បីគាំទ្រដល់កម្មវិធីឬគម្រោងក្នុងការអភិវឌ្ឍកុមារ។

សកម្មភាព	ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត
៥.១.១- ពង្រឹងយន្តការ ក.ជ.ក. ថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការដឹកនាំ សម្របសម្រួលការងារជាអន្តរវិស័យ ដើម្បីលើកកម្ពស់និងការពារសិទ្ធិកុមារ	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៥.១.២- ពង្រឹងនិងពង្រីកការបង្កើតក្រុមការងារដើម្បីកុមារតាមក្រសួង ស្ថាប័ន	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៥.១.៣- បង្កើតយន្តការទទួលពាក្យបណ្តឹង និងការប្រើប្រាស់យន្តការនេះឱ្យមានលក្ខណៈងាយស្រួល	ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
៥.១.៤- សម្របសម្រួលបណ្តាញទូរសព្ទទាន់ហេតុការណ៍ សម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាកុមារឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពទូទាំង២៥ រាជធានី ខេត្ត	ក្រសួងមហាផ្ទៃ

៥.១.៥- បង្កើតយន្តការពិនិត្យ និងសម្របសម្រួលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអង្គការដៃគូ ទាំងថវិកានិងបច្ចេកទេសសម្រាប់រាល់គម្រោងកម្មវិធីពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
៥.១.៦- បង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យតាមដាននៅ ក.ជ.ក. ដើម្បីពិនិត្យវឌ្ឍនភាពនិងភាពខ្វះចន្លោះនានា ក្នុងលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍកុមារ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
៥.២- ចំណុចទី២- ការបង្កើននិងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព **លទ្ធផល:** មន្ត្រី ***ក.ជ.ក.*** ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបានបង្កើនចំណេះដឹងទាក់ទងច្បាប់ គោលនយោបាយ កម្មវិធី ឬគម្រោងជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ។ លទ្ធផលនេះជានាថាមន្ត្រី ***ក.ជ.ក.*** ថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិបានបង្កើនសមត្ថភាពលើគោលនយោបាយ ច្បាប់ អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ និងកម្មវិធីនានា និងការយល់ដឹងពីនិន្នាការ និងស្ថានភាពរបស់កុមារ និងសំដៅរៀបចំកម្មវិធីឆ្លើយតប ។	
សកម្មភាព	**ក្រសួង ស្ថាប័នដឹកនាំអនុវត្ត**
៥.២.១- ពិនិត្យសមាសភាព តួនាទី ភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវគាំទ្រដល់ការបំពេញមុខងារសកម្មរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារថ្នាក់រាជធានី ខេត្តឱ្យមានដំណើរការល្អ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៥.២.២- បង្កើនសមត្ថភាពមន្ត្រីអគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃ ក.ជ.ក. ថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ លើជំនាញគ្រប់គ្រងកម្មវិធីភាពជាអ្នកដឹកនាំ ការសម្របសម្រួល ការវិភាគ និងការសរសេររបាយការណ៍	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៥.២.៣- ពង្រឹងសមត្ថភាពនិងការចូលរួមពីមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន មន្ទីរ អង្គភាពនានា ក្នុងការងារស្តីពីលើកកម្ពស់សិទ្ធិកុមារ និងការងារពាក់ព័ន្ធទៅនឹងច្បាប់ គោលនយោបាយជាតិ អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ពិធីសារបន្ថែម និងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិកុមារ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ
៥.២.៤- លើកកម្ពស់វិជ្ជាជីវៈនិងក្រមសីលធម៌របស់អ្នកទទួលខុសត្រូវដែលពាក់ពន្ធ័នឹងកុមារគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ថ្នាក់ជាតិ និងក្រោមជាតិ និងជាមួយអង្គការដៃគូអភិវឌ្ឍ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្របខ័ណ្ឌតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

យុទ្ធសាស្ត្រទី១- លើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ				
អន្តរាគមន៍	**ចំណុចដៅលទ្ធផល**	**២០១៦**	**២០១៧**	**២០១៨**
១.១- លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍកុមារតូច	១. កុមារអាយុ៣-៥ឆ្នាំ ៥៥% ចូលរៀនមត្តេយ្យសិក្សា	៤៦	៥១	៥៥
	២. សាលារៀនមត្តេយ្យសិក្សា៩០%សម្រេចបានស្តង់ដាគុណភាពសិក្សា			៩០
១.២- លើកកម្ពស់ការអប់រំនៅតាមសាលារៀននៅគ្រប់កម្រិតសិក្សា	១. អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (សរុប)	១០០	១០០	១០០
	២. អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (ស្រី)	១០០	១០០	១០០
	៣. អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (សរុប)	៧៤	៨១	៨៧
	៤. អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ស្រី)	៧៣	៨០	៨៦
	៥. អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ (សរុប)	៣៤	៣៨	៤៥
	៦. អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ (ស្រី)	៣២	៣៦	៤២
	៧. អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (សរុប)	១០០	១០០	១០០
	៨. អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (ស្រី)	១០០	១០០	១០០
	៩. អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (សរុប)	៥៧	៦៧	៧៦
	១០. អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ស្រី)	៥៧	៦៧	៧៦
	១១. ភាគរយកុមារអាយុ៦-១៧ឆ្នាំក្នុងការសិក្សា	>៨០.២	>៨០.២	>៨០.២
	១២. ចំនួនកុមារអាយុ៦-១៧ឆ្នាំ មិននៅក្នុងការសិក្សាឬកម្លាំងពលកម្ម			០
	១៣. ចំនួនសាលារៀនសម្រាប់កុមារងាយរងគ្រោះ	*	*	*
១.៣- ពង្រីកការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដល់កុមារ	១. ចំនួនកុមារអាយុ១១ដល់ក្រោម១៨ឆ្នាំ ទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈឬបច្ចេកទេស			
	២. ចំនួនខេត្តដែលមានមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស	១២	២០	២៥
	៣. ភាគរយកុមារអាយុ១១ដល់ក្រោម១៨ឆ្នាំសិក្សានៅតាមសាលារៀនបច្ចេកទេសធៀបនឹងចំនួនកុមារសរុបក្នុងក្រុមអាយុនេះ			

យុទ្ធសាស្ត្រទី២- លើកកម្ពស់សុខុមាលភាពសង្គមសម្រាប់កុមារ

អន្តរាគមន៍	ចំណុចដៅលទ្ធផល	២០១៦	២០១៧	២០១៨
២.១- ពង្រឹងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ និងសុខុមាលភាពសង្គមរបស់កុមារ	១. អត្រាភាពក្រីក្រជាតិ	១៤.៨	១៣.៨	១២.៨
	២. អត្រាភាពក្រីក្រកុមារ	១៩.៥	១៨.៥	១៧.៥
	៣. សន្ទស្សន៍ភាពក្រីក្រកុមារមានច្រើនប្រភេទ	៥៣.៤	៥២.៤	៥១.៤
	៤. ចំនួនគ្រួសារក្រីក្រដែលគ្មានដីធ្លីទទួលបានការបែងចែងដីសម្បទានសង្គមកិច្ច	>៣១,០០០	>៣១,០០០	>៣១,០០០
	៥. ភាគរយកុមារអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលរស់នៅតែម្នាក់ឯង	<៧,០០០	<៧,០០០	<៧,០០០
២.២-លើកកម្ពស់សុខភាពនិងអាហារូបត្ថម្ភ	១. អត្រាមរណទារក	<២៨	<២៨	<២៨
	២. អត្រាមរណកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ	<៣៥	<៣៥	<៣៥
	៣. ភាគរយកុមារអាយុក្រោម១ឆ្នាំទទួលបានវ៉ាក់សាំងគ្រប់មុខ	៩៥	៩៥	៩៥
	៤. ភាគរយកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំដែលមានទម្ងន់ក្រោមស្តង់ដា(មានទម្ងន់ទាប) មធ្យមឬធ្ងន់ធ្ងរ (ទម្ងន់ធៀបនឹងអាយុតិចជាង២នៃបម្រែបម្រួលស្តង់ដាក្រោមតម្លៃធម្មតា)	<២៣.៩	<២៣.៩	<២៣.៩
២.៣- លើកកម្ពស់លំនៅឋាន ទឹកស្អាត និងអនាម័យ	១. ភាគរយគ្រួសាររស់នៅក្នុងផ្ទះដែលមានដំបូលស្បូវ	<៦.៥	<៦.៥	<៦.៥
	២. ភាគរយប្រជាជនដែលទទួលបានទឹកស្អាតនៅជនបទ	៥០	៦០	៦៧
	៣. ភាគរយប្រជាជនដែលទទួលបានទឹកស្អាតនៅប្រជុំជន	៨០	៨៣	៨៥
	៤. ភាគរយគ្រួសារដែលទទួលបានអនាម័យប្រសើរជាងមុននៅជនបទ	៥២	៥៥	៦០
	៥. ភាគរយគ្រួសារដែលទទួលបានអនាម័យប្រសើរជាងមុននៅទីប្រជុំជន	>៨០	>៨០	>៨០

យុទ្ធសាស្ត្រទី៣- ពង្រឹងការការពារកុមារនិងការបង្ការទប់ស្កាត់

អន្តរាគមន៍	ចំណុចដៅលទ្ធផល	២០១៦	២០១៧	២០១៨
៣.១- លុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ	១. ភាគរយពលកម្មកុមារអាយុក្រោម៧ឆ្នាំ (ប្រុស)	<៩.៣	<៩.៣	<៨
	២. ភាគរយពលកម្មកុមារអាយុក្រោម៧ឆ្នាំ (ស្រី)	<១០.៧	<១០.៧	<៨
	៣. ផែនការសកម្មភាពជាតិលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ ទី២	អនុម័តនៅឆ្នាំ២០១៦		
	៤. កម្មវិធីផ្ទេរសាច់ប្រាក់	ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ២០១៧		

៣.២- កាត់បន្ថយអំពើហិង្សាលើកុមារ និងគ្រឿងញៀន	១. ផែនការសកម្មភាពពហុវិស័យសម្រាប់អំពើហិង្សាលើកុមារត្រូវបានរៀបចំឡើងនិងអនុវត្ត	រៀបចំនៅឆ្នាំ២០១៦និងអនុវត្តនៅឆ្នាំ២០១៨			
	២. ក្របខ័ណ្ឌតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃសម្រាប់អំពើហិង្សាលើកុមារត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការ	ដំណើរការនៅឆ្នាំ២០១៦			
	៣. ច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិនានាស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងស្រវឹង ត្រូវបានអនុម័ត	អនុម័តនៅឆ្នាំ២០១៦			
	៤. អនុក្រឹត្យស្តីពីកិច្ចការពារកុមារ និងក្រមសីលធម៌ការពារកុមារ	រៀបចំនៅឆ្នាំ២០១៦			
	៥. ច្បាប់ស្តីពីយុត្តិធម៌អនីតិជនត្រូវបានអនុម័ត	គ្រោងដាក់ជូនអនុម័តនៅឆ្នាំ២០១៧			
៣.៣- ការលុបបំបាត់ការជួញដូរកុមារ	១. យន្តការទប់ស្កាត់ការជួញដូរកុមារដំណើរការពេញលេញនៅតាមរាជធានី ខេត្ត	ដំណើរការនៅឆ្នាំ២០១៦			
	២. ភាគរយឃុំ សង្កាត់ដែលមានស្ថាប័នផ្តល់សេវាកម្មដល់កុមារកំព្រានិងកុមាររងគ្រោះ		៨០	៩០	១០០
	៣. ទិន្នន័យស្តីពីកុមារផ្លាស់ប្តូរលំនៅឋានក្នុងប្រព័ន្ធតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃសម្រាប់កុមារ	ដំណើរការនៅឆ្នាំ២០១៧			
	៤. ទិន្នន័យកុមារកំព្រាត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងប្រព័ន្ធតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃសម្រាប់កុមារនិងដំណើរការពេញលេញ	ដំណើរការនៅឆ្នាំ២០១៧			
	៥. ការសិក្សាស្រាវជ្រាវយ៉ាងតិច២ករណី ត្រូវបានរៀបចំឡើងស្តីពីការផ្លាស់ប្តូរលំនៅឋាន និងធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ	ការសិក្សាស្រាវជ្រាវត្រូវបានបញ្ចប់និងផ្សព្វផ្សាយនៅឆ្នាំ២០១៧			
៣.៤- បណ្តាញសហគមន៍សម្រាប់ការពារសិទ្ធិកុមារ	១. ចំនួនកុមារអាយុតិចជាង១៨ឆ្នាំដែលមានសំបុត្របញ្ជាក់កំណើត				ទាំងអស់
	២. ចំនួនកុមារសុំកូនចិញ្ចឹមនៅតាមគ្រួសារ				
	៣. ចំនួនឃុំដែលបានបង្កើតបណ្តាញសហគមន៍សម្រាប់ការពារសិទ្ធិកុមារពីការធ្វើអាជីវកម្មផ្សេងៗ				៨១៤
យុទ្ធសាស្ត្រទី៤- ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ការអនុវត្តលិខិតិបទដ្ឋានគតិយុត្តនិងគោលនយោបាយ					
៤.១- កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាតិនិងអន្តរជាតិ	១. ច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារត្រូវបានអនុម័តដើម្បីបំពេញស្តង់ដាអាស៊ាន	នៅឆ្នាំ២០១៨			
	២. កម្ពុជាឆ្លើយតបនឹងកាតព្វកិច្ចផ្លូវការចាំបាច់នានារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ	នៅឆ្នាំ២០១៨			
៤.២- ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់និងគោលនយោបាយ	**ច្បាប់ត្រូវបានអនុម័តឬធ្វើវិសោធនកម្មទាក់ទងនឹង៖**				
	• ពលកម្មកុមារក្នុងការងារដែលមានគ្រោះថ្នាក់	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៧			
	• សិទ្ធិកុមារពិការ	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៧			
	• ការងារតាមផ្ទះ	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៧			

	• យុត្តិធម៌របស់កុមារ	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៧
	• ការលក់គ្រឿងស្រវឹងនិងផលិតផលថ្នាំជក់ដល់ប្រជាជនអាយុលើស១៨ឆ្នាំ	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៧
	• ការកំណត់ទីតាំងកម្សាន្ត	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៦
	• នីតិវិធីបណ្តឹងនិងសិទ្ធិកុមារ តាមអនុសាសន៍របស់អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៦
យុទ្ធសាស្ត្រទី៥- ពង្រឹងយន្តការជាតិ សមត្ថភាព និងដំណើរការ		
៥.១- ពង្រឹងការសម្របសម្រួល ការត្រួតពិនិត្យនិងការសរសេររបាយការណ៍	១. ការិយាល័យ ក.ជ.ក. ត្រូវបានបង្កើតឡើង	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៨
	២. ទូរសព្ទទាន់ហេតុការណ៍ទាក់ទងនឹងកុមារត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅតាមបណ្តា ខេត្តមួយចំនួន	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៨
	៣. បញ្ចប់ការកែសម្រួលគោលនយោបាយនានាទាក់ទងនឹងកុមារ	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៧
៥.២- ការបង្កើននិងអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព	១. សមាជិករបស់ ក.ជ.ក. ទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីបញ្ហាកុមារ	បញ្ចប់នៅឆ្នាំ២០១៦

សូចនាករសម្រាប់ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃនៅថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត

អន្តរាគមន៍	ចំណុចដៅលទ្ធផល	២០១៦	២០១៧	២០១៨
លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍកុមារតូច	១. កុមារអាយុ៣-៥ឆ្នាំ ៥៥% ចូលរៀនមត្តេយ្យសិក្សា			
លើកកម្ពស់ការអប់រំនៅតាមសាលារៀននៅគ្រប់កម្រិតសិក្សា	១. អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (សរុប)			
	២. អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (សរុប)			
ពង្រីកការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដល់កុមារ	១. ចំនួនរាជធានី ខេត្តដែលមានមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស			
អន្តរាគមន៍	**ចំណុចដៅលទ្ធផល**	**២០១៦**	**២០១៧**	**២០១៨**
ពង្រឹងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារនិងសុខុមាលភាពសង្គមរបស់កុមារ	១. អត្រាភាពក្រីក្រជាតិ			
	២. ភាគរយកុមារអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលរស់នៅតែម្នាក់ឯង			
លើកកម្ពស់សុខភាពនិងអាហារូបត្ថម្ភ	១. អត្រាមរណៈទារក	<២៨	<២៨	<២៨
	២. អត្រាមរណៈកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ	<៣៥	<៣៥	<៣៥
	៣. ភាគរយកុមារអាយុក្រោម១ឆ្នាំទទួលបានវ៉ាក់សាំងគ្រប់មុខ	៩៥	៩៥	៩៥
	៤. ភាគរយកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំដែលមានទម្ងន់ក្រោមស្តង់ដា(មានទម្ងន់ទាប) មធ្យមឬធ្ងន់ធ្ងរ (ទម្ងន់ធៀបនឹងអាយុតិចជាង២នៃបម្រែបម្រួលស្តង់ដាក្រោមតម្លៃធម្មតា)	<២៣.៩	<២៣.៩	<២៣.៩
លើកកម្ពស់លំនៅឋាន ទឹកស្អាត និងអនាម័យ	១. ភាគរយគ្រួសាររស់នៅក្នុងផ្ទះដែលមានដំបូលសង្ស័រ			
	២. សមាមាត្រប្រជាជនដែលទទួលបានទឹកស្អាត			
	៣. សមាមាត្រគ្រួសារដែលទទួលបានអនាម័យប្រសើរជាងមុន			
បណ្តាញសហគមន៍ ការពារសិទ្ធិកុមារ	១. ចំនួនកុមារអាយុតិចជាង១៨ឆ្នាំដែលមានសំបុត្របញ្ជាក់កំណើត			
	២. ចំនួនកុមារចិញ្ចឹមនៅតាមគ្រួសារ			
	៣. ចំនួនឃុំដែលបានបង្កើតបណ្តាញសហគមន៍សម្រាប់ការពារសិទ្ធិកុមារពីការធ្វើអាជីវកម្មផ្សេងៗ			

៤- កាលវិភាគរៀបចំសេចក្តីព្រាងច្បាប់-លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ត្រូវពិនិត្យឡើងវិញរាល់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ ហើយលើកសំណើទៅក្រសួង ស្ថាប័នជំនាញ ដើម្បីធ្វើវិសោធនកម្មឬកែសម្រួលលិខិតបទដ្ឋានដែលមានចំណុចខ្វះចន្លោះ រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មី និងផ្តល់យោបល់ដល់បណ្តាក្រសួង ស្ថាប័ននានា ព្រមទាំងសុំសច្ចាប័នលើកិច្ចព្រមព្រៀង អនុសញ្ញា ពិធីសារដែលទាក់ទងនឹងកុមារ។

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារមានដូចខាងក្រោម៖

- ពិនិត្យនិងស្នើសុំការអនុម័តច្បាប់ស្តីពីយុត្តិធម៌អនីតិជន
- រៀបចំអនុក្រឹត្យស្តីពីកិច្ចការពារកុមារ
- រៀបចំក្រមសីលធម៌ការពារកុមារ
- ផ្សព្វផ្សាយអនុក្រឹត្យស្តីពីកិច្ចការពារកុមារ និងក្រមសីលធម៌ការពារកុមារ
- រៀបចំកំណត់ពន្យល់ច្បាប់ស្តីពីទេសចរណ៍ និងការកំណត់មនុស្សពេញវ័យសម្រាប់ចូលមណ្ឌលកម្សាន្ត។ ជានាថាកុមារអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ មិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការងារឬចូលក្នុងកន្លែងកម្សាន្តសម្រាប់មនុស្សពេញវ័យឡើយ
- វិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីការងារពាក់ព័ន្ធនឹងការងារបម្រើតាមផ្ទះ រួមទាំងបញ្ញត្តិស្តីពីកម្មករកុមារបម្រើតាមផ្ទះ
- ពិនិត្យនិងកំណត់ទៅលើអាយុអប្បបរមាសម្រាប់ការងារនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ អនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញាអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ
- រៀបចំឱ្យមានបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងកុមារញៀនគ្រឿងញៀនសម្រាប់ព្យាបាលនិងស្តារនីតិសម្បទា
- រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដើម្បីធានាថា សេវានិងការថែទាំសុខភាពត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយឥតបង់ថ្លៃ និងមិនមានការបង្ខិតបង្ខំឱ្យទទួលការព្យាបាលឬមានការឃុំឃាំងឡើយ។

(ចំពោះកាលវិភាគនៃការរៀបចំច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិមានក្នុងតាមម៉ាទ្រិចចំណុច៤.២)

៥- គម្រោងចំណាយ

ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ធ្វើការសហការជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ(**ផ.ជ.អ.ក.**)។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ត្រូវផ្តល់ការសម្របសម្រួលជាចាំបាច់ដល់ក្រុមការងារដើម្បីកុមារនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ធ្វើការទំនាក់ទំនងក្នុងការរៀបចំផែនការជាមួយនឹងមន្ទីរពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីដាក់បញ្ចូលសកម្មភាពនៃផែនការសកម្មភាពជាតិនេះទៅក្នុងផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំតាមក្រសួង ស្ថាប័ននីមួយៗ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ដែលតម្រូវឱ្យមានកិច្ចសហការជាអន្តរក្រសួង ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ជាអ្នកធ្វើការសម្របសម្រួលកិច្ចសហការនេះតាមរយៈក្រុមការងារដើម្បីកុមារ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារនឹងពង្រឹងពង្រីកការិយាល័យពិនិត្យតាមដាននិងរបាយ-ការណ៍ ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ។

រាល់ការចំណាយនានាដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពនៅក្នុង **ផ.ជ.អ.ក.** នឹងត្រូវមានដាក់បញ្ចូលតាមផែនការថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ នឹងលើកសំណើថវិកាសម្រាប់ការងារត្រួតពិនិត្យតាមដាន វាយតម្លៃ ការសម្របសម្រួល និងការសរសេររបាយការណ៍។ ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា គាំទ្រប្រភពធនធានដល់ដំណើរការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ។

៦- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃ

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារឆ្នាំ២០១៦-២០១៨ ត្រូវធ្វើការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃប្រចាំឆ្នាំតាមសកម្មភាពនីមួយៗ។ ផែនការនេះ នឹងជួយដល់អ្នករៀបចំផែនការសកម្មភាពនិងភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិនានា នូវការវាយតម្លៃអំពីវឌ្ឍនភាពដែលសម្រេចបានតាមសកម្មភាពនិងវិស័យពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារនេះ រួមមាន៖

១- ការផ្តោតលើសមិទ្ធផលសម្រេច។
២- ការពង្រឹងសមត្ថភាពមន្ត្រីនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធទទួលយកការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យនិងការវិភាគ។
៣- ការចូលរួមពីក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍ វិស័យឯកជន និងសង្គមស៊ីវិលពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតដែលសម្របសម្រួលដឹកនាំដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ។
៤- ការវាយតម្លៃអំពីវឌ្ឍនភាពប្រចាំឆ្នាំនៃការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ។

៦.១- វិធីសាស្ត្រ

ក.ជ.ក. ត្រូវពង្រឹងការិយាល័យពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ ដើម្បីវាយតម្លៃលទ្ធផលនានាពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារ ការងារដែលការិយាល័យត្រូវទទួលខុសត្រូវ គឺជួយប្រមូលទិន្នន័យ និងពិនិត្យលើលទ្ធផលដែលសម្រេចបានទាំងបរិមាណនិងគុណភាពពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគោលដៅកំណត់នៅក្នុងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ។ លើសពីនេះទៅទៀត ដំណើរការការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃចាំបាច់បង្ហាញពីភស្តុតាងជាក់លាក់ ក៏ដូចជាដំណើរការបង្ហាញពីប្រភពនៃលទ្ធផលស្តីពីលទ្ធផលសូចនាករដែលបានកំណត់ជាចាំបាច់សម្រាប់ធ្វើផែនការនិងកម្មវិធី។

ក្នុងការអនុវត្ត ការពិនិត្យចង្វាក់លទ្ធផលជាកត្តាជាក់ស្តែងទៅតាមបរិបទនិងកត្តាហានិភ័យនានា គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ភ្នាក់ងារអនុវត្ត។ ក.ជ.ក. គឺជាភ្នាក់ងារកណ្តាល មិនជាភ្នាក់ងារអនុវត្តកម្មវិធីនៅតាមមូលដ្ឋាននោះទេ ហើយការិយាល័យពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃនឹងមិនតាមដានត្រួតពិនិត្យធាតុចូល ដំណើរការនិងសូចនាករធាតុចេញទេ លើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់មួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ។

ដូច្នេះ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវធ្វើការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃទៅតាមកម្រិតក្រសួង ស្ថាប័នរបស់ខ្លួនដែលត្រូវតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃទៅតាមសូចនាករលទ្ធផលនិងផលប៉ះពាល់។ នៅកម្រិតម៉ាក្រូ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវវាយតម្លៃអំពីវឌ្ឍនភាពដែលសម្រេចបាននិងវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់លើសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជន ជាពិសេសកុមារ។ ក.ជ.ក. មិនតាមដានត្រួតពិនិត្យសូចនាករធាតុចូលនិងសូចនាករធាតុចេញទេ លើកលែងតែក្នុងករណីមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ។

ផែនការសកម្មភាពភាពជាតិនេះបានកំណត់សូចនាករ លទ្ធផលសំខាន់ៗដូចមានចែងតារាងអនុវត្តការងារ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ២០១៤-២០១៨។ ការសម្រេចបានសូចនាករទាំងនេះ ត្រូវតែស៊ីគ្នាជាមួយចំណុចដៅដែលបានកំណត់នៅពេលវេលានៃការអនុវត្តផែនការជាក់ស្តែង (នៅពេលណាមួយផ្សេងទៀត) ដូចជាអត្រាភាពក្រីក្រកុមារ អត្រាមរណទារក ឬសូចនាករតំណាងឱ្យការការពារកុមារ។ ចំណុចដៅនីមួយៗ ត្រូវបានកំណត់ឱ្យមានសង្គតិភាពជាមួយកម្មវិធីតាមវិស័យ(ធាតុចេញ) និងភ្ជាប់ជាមួយថវិកា(ធាតុចូល)។ ចំណុចដៅដែលបង្កើតឡើង ត្រូវមានសង្គតិភាពជាមួយចំណុចដៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.។

ដំណើរការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ មានលក្ខណៈបត់បែនបានដែលអាចនឹងមានបន្ថែមសូចនាករថ្មី (ឬលុបចោល ឬកែសម្រួលសូចនាករដែលមានស្រាប់) ទៅតាមភាពចាំបាច់។ ជំហាននៃការបង្កើតសូចនាករថ្មី (ឬលុបចោល/កែសម្រួលសូចនាករដែលមានស្រាប់) មានដូចខាងក្រោម៖

១- ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាចស្នើសុំធ្វើការផ្លាស់ប្តូរដោយផ្អែកលើក្របខ័ណ្ឌលទ្ធផល។

២- សំណើការបង្កើតសូចនាករថ្មី (ឬលុបចោល/ឬកែសម្រួលសូចនាករដែលមានស្រាប់) នឹងត្រូវយកមកពិភាក្សានៅក្នុងក្រុមការងារបច្ចេកទេសដើម្បីកុមារ ដើម្បីវាយតម្លៃសារៈសំខាន់ៗរបស់សូចនាករថ្មីនិងលទ្ធភាពរកទិន្នន័យសម្រាប់ធ្វើការវាស់វែង។

៣- ប្រសិនបើទិន្នន័យថ្មីត្រូវបង្កើតថ្មី នោះលទ្ធភាពនៃការបង្កើតទិន្នន័យដែលមានគុណភាពអាចទទួលយកបានទាំងនេះ នឹងត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

៤- ការសម្រេចចិត្តនឹងត្រូវរាយការណ៍ទៅក្រុមការងារជាតិសម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃនៃអន្តរក្រសួង ដែលមានទីតាំងនៅក្រសួងផែនការ និងតំណាង ក.ជ.ក. ផងដែរ។

៦.២- ភាពត្រួតស៊ីគ្នានៃទិន្នន័យ

មានស្ថាប័នច្រើនដែលប្រមូលទិន្នន័យលើបញ្ហាជាច្រើន ដូចជាលទ្ធផលនៃការអភិវឌ្ឍសុខភាពកុមារ ភាពងាយរងគ្រោះ ពិការភាព ភាពក្រីក្រកុមារ ពលកម្មកុមារជាដើម ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រពីរប្រភេទ គឺអង្កេតនិងការកត់ត្រាតាមបែបរដ្ឋបាល។ រហូតមកដល់ពេលនេះ ការសម្របសម្រួលរវាងស្ថាប័ននៅមានកម្រិត ការកំណត់បម្រែបម្រួលនិងដំណើរការផលិតទិន្នន័យ ជាទូទៅ មិនអាចប្រៀបធៀបគ្នាបានរវាងភ្នាក់ងារស្ថាប័នមួយទៅនឹងភ្នាក់ងារស្ថាប័នផ្សេងៗទៀតនោះទេ ព្រោះថាស្ថាប័នមួយចំនួនមិនយកតាមការកំណត់និយមន័យរបស់អន្តរជាតិ ឬការទទួលស្គាល់រួមពីថ្នាក់ជាតិនោះទេ។

នេះគឺជាហេតុផលមួយដែលផែនការនេះស្នើឱ្យបង្កើតគណៈកម្មការជាន់ខ្ពស់មួយ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទិន្នន័យទាក់ទងនឹងកុមារ។ គណៈកម្មការនេះ ត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងទិន្នន័យពីបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នដែលជាអ្នកបង្កើតនិងប្រមូលទិន្នន័យជាមួយនឹងការដឹកនាំដោយ ក.ជ.ក ដែលជាប្រធាន។ គណៈកម្មការនេះ ត្រូវធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយក្រុមការងារជាតិសម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃថ្នាក់ជាតិ។

៦.៣- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃនៅថ្នាក់ជាតិ

រហូតមកដល់ពេលនេះ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានរាល់ផែនការទាំងអស់និងកម្មវិធីធំៗ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅថ្នាក់ជាតិ កម្រិតប្រទេស។ ហេតុផលគឺថា កម្ពុជាជាប្រទេសតូចហើយធនធាននៅមានកម្រិត ដូច្នេះវាជាការប្រសើរក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យសម្រាប់ប្រទេសដោយបែងចែកជាក្រុមក្នុងការវិភាគ ហើយប្រសើរបំផុតគឺការបែងចែករវាងជនបទនិងប្រជុំជន។ ទិន្នន័យភាគច្រើនត្រូវបានកំណត់ប្រមូលនិងចែកចាយតាមកម្រិតនេះ ។

៦.៤- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ

មានសកម្មភាពតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ប៉ុន្តែរហូតដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះជម្រើសសម្រាប់ការអនុវត្តកិច្ចការនេះនៅមានកម្រិត ដោយសារធនធាន រចនាសម្ព័ន្ធស្ថាប័ន និងសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីទទួលបន្ទុកនៅមានកម្រិតនៅឡើយ។ ដោយមានការកែលម្អលើការប្រមូលទិន្នន័យនិងការគ្រប់គ្រងក្នុងក្រសួងស្ថាប័នមួយចំនួន ទិន្នន័យរដ្ឋបាលតាមរាជធានី ខេត្តអាចត្រូវបានបង្កើតជាកម្រងទិន្នន័យក្នុងវដ្តផែនការ ដោយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទិន្នន័យរដ្ឋបាល។ លើសពីនេះទៀត វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ បានពង្រីកទំហំនៃដំណើរការផលិតទិន្នន័យ ដែលតម្រូវឱ្យមានការបង្កើតកម្រងទិន្នន័យពីអង្កេតនានានៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ កម្រងទិន្នន័យទាំងនេះមានដូចខាងក្រោម៖

១. ទិន្នន័យស្តីពីសូចនាករសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចនឹងត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយប្រើប្រាស់ទម្រង់ស្ថិតិរាជធានី ខេត្ត ដែលក្រសួង ស្ថាប័នផលិតឡើង ឧទាហរណ៍ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀននៅក្នុងវិស័យអប់រំឬការគ្របដណ្តប់សុខភាព។

២. ទិន្នន័យឃុំ សង្កាត់ អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់រៀបចំកម្រងទិន្នន័យនៅថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ថ្នាក់ស្រុក ខណ្ឌ និងថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ផងដែរ។ ទោះបីយ៉ាងនេះក្តី ទិន្នន័យទាំងនេះអាចប្រើប្រាស់បាននៅពេលទិន្នន័យឃុំ សង្កាត់ក្លាយជាស្ថិតិផ្លូវការ និងត្រូវពិនិត្យវិនិច្ឆ័យដោយសហគមន៍ អ្នកប្រើប្រាស់ក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងស្ថាប័នស្ថិតិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

៣. ទិន្នន័យអង្កេតសុខភាពនិងប្រជាសាស្ត្រកម្ពុជា អាចបំបែកតាមការប៉ាន់ស្មានតាមរាជធានី ខេត្តដូចជាអត្រាមរណភាពទារក អត្រាមរណកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ កង្វះអាហារូបត្ថម្ភកុមារ និងសូចនាករផ្សេងៗទៀត។

នៅកម្រិតទី២នេះ មានគោលបំណងបង្ហាញឱ្យឃើញនូវការប្រមូលទិន្នន័យវឌ្ឍនភាពរបស់កុមារតាមបញ្ជីសូចនាករថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត។ នេះការងារលើកទី១នៅកម្ពុជាដែលអាចបង្ហាញពីគោលបំណង ទិន្នន័យ តាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃនៅថ្នាក់ជាតិ។ លើសពីនេះទៅទៀត កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនេះនឹងវាយតម្លៃលើគុណភាពនៃចរន្តព័ត៌មានដែលមានតម្លៃត្រូវបកស្រាយ។ មានការជឿជាក់ថា ការងារនេះនឹងមានភាពរលូននៅពេលអនុវត្តជាក់ស្តែង។

៦.៥- ករណីសិក្សានិងការសិក្សាខ្នាតតូច

ករណីសិក្សានិងការសិក្សាខ្នាតតូច មិនមែនជាការកើតឡើងដោយស្វ័យប្រវត្តនូវជាតុចេញនោះទេ។ ប្រសិនបើមានជាតុចូលគ្រប់ទាំងអស់ឬប្រសិនបើមានជាតុចេញរួចរាល់ហើយ នោះនឹងមានលទ្ធផល/ផលប៉ះពាល់ដោយស្វ័យប្រវត្តដែរ។ ការទាំងនេះអាចបណ្តាលពីហេតុផលជាច្រើនដែលអាចចែកជាបីក្រុមយ៉ាងតិច រួមមានបច្ចេកទេស (ជាតុចូលជាធនធានមិនមានដូចការរំពឹងទុក) នីតិវិធីការងារ(មនុស្សមាននីតិវិធីអនុវត្តផ្សេងៗគ្នា) និងស្ថាប័ន (ប្រព័ន្ធស្ថាប័នមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌ តម្រូវការនៃក្របខ័ណ្ឌលទ្ធផល)។

ករណីសិក្សានិងការសិក្សាខ្នាតតូចមានប្រយោជន៍ណាស់សម្រាប់ការយល់ដឹងពីបញ្ហាទាំងនេះ។ ការសិក្សាខ្នាតតូចត្រូវកំណត់តំបន់ភូមិសាស្ត្រតូចៗនិងមានគោលបំណងជាក់លាក់ ប៉ុន្តែត្រូវការវិភាគលើបញ្ហានីមួយៗឱ្យបានស៊ីជម្រៅ។ ការសិក្សាខ្នាតតូចអាចឆ្លើយតបនឹងសំណួរនានា ដូចជាហេតុអ្វីបានធ្វើឬមិនបានធ្វើ។ ឧទាហរណ៍ ការសិក្សាខ្នាតតូចមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការវិភាគគោលនយោបាយ ដូចខាងក្រោម៖

១- ការសិក្សាតែ១ដង (ការសិក្សាទៅលើចំណេះដឹង អាកប្បកិរិយា និងការអនុវត្ត ការសិក្សាទាក់ទងទៅនឹងសន្តិសុខរបស់កុមារ) គឺដើម្បីបង្កើតព័ត៌មានមូលដ្ឋាននិងចំណេះដឹង។ សនិទានភាពនិងបុព្វហេតុរួមសំខាន់ៗ ដូចជា ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សប្រព្រឹត្តឬជឿទៅលើវិធីដែលពួកគេធ្វើ ហេតុអ្វីបានជាការអនុវត្តបន្តហាក់ដូចជាមិនសមហេតុផល តើអ្វីនៅតែកើតមានឧបសគ្គរវាងមនុស្សនិងក្រុមផ្សេងៗ ហេតុអ្វីបានជាមានគំរូក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានដែលមានសមភាពយេនឌ័រក្នុងការទទួលបានធនធាន។ល។ ការទាំងនេះត្រូវមានការស្វែងយល់តាមរយៈការសិក្សា។

២- ការសិក្សាមុននិងក្រោយជួយដល់ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់របស់គម្រោងឬកម្មវិធីដល់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ឬប្រជាជនដែលប៉ះពាល់ ជាពិសេសកុមារ។

៣- ការសិក្សាអាចប្រៀបធៀបរវាងអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍និងក្រុមអ្នកតាមដានត្រួតពិនិត្យ ដែលអាចជួយដល់ការកំណត់ពីផលប៉ះពាល់នៃគម្រោងចំពោះប្រជាជន។

ការសិក្សានីមួយៗ អាចប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រផ្ដោតលើបរិមាណ ឬផ្ដោតលើគុណភាព ឬអាចប្រើប្រាស់ទាំងពីរវិធីសាស្ត្រក៏បានតាមភាពចាំបាច់។

នៅកម្រិតទី៣នេះ មានគោលបំណងដើម្បីធ្វើការសិក្សាគំរូយ៉ាងតិចក៏មានការសិក្សា១ក្នុង១ឆ្នាំ ក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយក្រសួងដែលកំណត់ជ្រើសរើសប្រធានបទ។

៦.៦- គំរូនៃការសរសេររបាយការណ៍និងវាយតម្លៃ

ផែនការនេះត្រូវសរសេររបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្ដីពីស្ថានភាពកុមារ។ របាយការណ៍ទាំងអស់ត្រូវរំលេចអំពីវឌ្ឍនភាពប្រចាំឆ្នាំ តាមរយៈសូចនាករនីមួយៗដូចដែលបង្ហាញនៅក្នុងតារាងអនុវត្តការងារ។

១- នៅថ្នាក់ជាតិ របាយការណ៍ត្រូវប្រមូលផ្ដុំដោយសរសេរតាមទម្រង់នៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

២-នៅថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ដោយសាររបាយការណ៍នេះជាលើកទី១ សម្រាប់នៅថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ខ្លឹមសារនៃការសរសេររបាយការណ៍ ត្រូវពិនិត្យ និងត្រូវសិក្សាស្រាវជ្រាវ វាយតម្លៃពីគុណភាព ទិន្នន័យ និងមធ្យោបាយនានាដែលសម្រេចអនុម័ត។ ការបង្ហាញរបាយការណ៍ផ្នែកនេះនឹងត្រូវរំលេចពីភាពប្រសើរឡើងក្នុងការអនុវត្តនៅឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ ក្នុងរយៈពេលអនុវត្តផែនការនេះ។

៣-ត្រូវសរសេរបង្ហាញពីករណីសិក្សាយ៉ាងតិចឱ្យបានមួយនៃការសិក្សាខ្នាតតូច មធ្យម ដែលចងក្រងឡើងជារៀងរាល់ឆ្នាំក្នុងរយៈពេលអនុវត្តផែនការនេះ។

របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនឹងមានបីផ្នែកគឺ៖ ផ្នែកទី១ បង្ហាញពីការអនុវត្តថ្នាក់ជាតិ ផ្នែកទី២ បង្ហាញពីការអនុវត្តនៅថ្នាក់ខេត្ត និងផ្នែកទី៣ បង្ហាញករណីសិក្សាដោយឡែកៗជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

ចំពោះការងារដ៏សំខាន់នេះ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ(ក.ជ.ក.) នឹងពង្រឹងពង្រីកការងារត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃនៅក្នុងស្ថាប័ននេះ។ ក.ជ.ក. នឹងទទួលខុសត្រូវប្រមូលនិងចែកចាយទិន្នន័យមកពីប្រភពផ្សេងៗ និងសម្រួលសម្អាតទិន្នន័យ ដើម្បីធ្វើការប្រៀបធៀបទាំងពេលវេលាអនុវត្ត និងទំហំព័ត៌មានប្រចាំឆ្នាំ មុននឹងរៀបចំសរសេររបាយការណ៍។ ក.ជ.ក. នឹងរៀបចំការសិក្សាតាមវិស័យដោយសហការក្នុងភាពជាមួយដៃគូជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយជ្រើសរើសប្រធានបទសម្រាប់ករណីសិក្សា។

ក៣

៧- សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ ២០១៦-២០១៨ ត្រូវតែអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យ បន្ទាប់ពីបានការអនុម័តពីរាជរដ្ឋាភិបាល ដោយមានការគាំទ្រថវិកាពីដៃគូអភិវឌ្ឍនានា និងថវិកាជាតិតាមបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នអនុវត្ត ក្រោមការដឹកនាំសម្របសម្រួលពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ។

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារ មានតួនាទីដ៏សំខាន់ក្នុងការចូលរួមចំណែកដោះស្រាយបញ្ហាកុមារដែលកំពុងប្រឈមចំពោះមុខ ដើម្បីលើកកម្ពស់សិទ្ធិកុមារឱ្យទទួលបានសិទ្ធិសេរីភាព សេចក្តីថ្លៃថ្នូរទៅតាមគោលការណ៍សិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន ពិសេសសិទ្ធិកុមារគឺ សិទ្ធិរស់រានមានជីវិត សិទ្ធិទទួលការការពារ សិទ្ធិអភិវឌ្ឍន៍ និងសិទ្ធិក្នុងការចូលរួមដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ និងចាត់វិធានការគ្រប់បែបយ៉ាងនិងគ្រប់វិស័យដើម្បីលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយសមភាពនិងសមធម៌របស់កុមារ។ ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍកុមារនេះ នឹងលើកកម្ពស់វិស័យកុមារតាមគោលដៅអាទិភាព ដោយផ្តោតលើការកាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពរបស់មាតា ទារក បង្កើនការចុះឈ្មោះចូលរៀនរបស់កុមារ ការបង្ការទប់ស្កាត់និងវិធានការការពារកុមារពីការរំលោភបំពាន ការជួញដូរកុមារ និងអំពើហិង្សាលើកុមារ ការដកហូតកុមារពីទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារ ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងការធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសង្គមឱ្យមានការងារសមរម្យ និងការចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ គឺត្រូវបំពេញបន្ថែមទៅលើផែនការទៅតាមវិស័យរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងបង្ហាញពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនិងតួនាទីទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍ សង្គមស៊ីវិល វិស័យឯកជន និងកុមារខ្លួនឯងផ្ទាល់ក្នុងការចូលរួមសម្រេចឱ្យបាននូវជីវភាពរស់នៅរបស់កុមារគ្រប់រូបៗកាន់តែប្រសើរ ដែលជាធនធានសម្រាប់សង្គមនិងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព ព្រោះកុមារគឺជាអ្នកដឹកនាំ និងជាឆ្អឹងខ្នងនៃសង្គមនាពេលអនាគត។ ដូច្នេះ ការវិនិយោគ ការថែទាំ និងការការពារកុមារនៅថ្ងៃនេះ នឹងធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាមនុស្សមានសុខភាពល្អ មានជំនាញ ជាសសរទ្រូងនៃប្រទេសជាតិយើងនាពេលអនាគត ដែលយើងទាំងអស់ជាក្រសួង ស្ថាប័ន អាជ្ញាធរគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ឪពុក ម្តាយ អាណាព្យាបាល លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងសហគមន៍ផ្ទាល់ មានកាតព្វកិច្ចដ៏សំខាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់និងការពារសិទ្ធិរបស់ពួកគេ ដើម្បីប្រែក្លាយពួកគេជាធនធានប្រកបដោយសក្តានុពល ទាំងនៅពេលបច្ចុប្បន្ននិងទៅអនាគត។

សន្ទានុក្រម

កុមារ សំដៅដល់ជនទាំងឡាយណាដែលមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ។

ការអភិវឌ្ឍកុមារ សំដៅដល់ភាពរីកចម្រើនក្នុងការបំពេញសិទ្ធិដល់កុមារដែលត្រូវទទួលបាន រួមទាំងការការពារនិងការចូលរួម ដែលធានាថាកុមារគ្រប់រូបត្រូវបានការពារប្រឆាំងរាល់ទម្រង់នៃការរំលោភបំពាន ការគំរាមកំហែង និងការជួញដូរ ការការពារកុមារក្នុងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ ឧក្រិដ្ឋកម្ម និងការស្ដារសម្បទាសម្រាប់កុមារដែលទទួលរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ ឬការរំលោភបំពានផ្សេងៗ រួមទាំងការថែរក្សាពិសេសសម្រាប់កុមារកៀសខ្លួន និងកុមារពិការ។

កុមារតូច គឺសំដៅដល់កុមារតូចទាំងអស់ចាប់ពីកកំណើតរហូតដល់អាយុក្រោម៦ឆ្នាំ។

ពលកម្មកុមារ សំដៅដល់កុមារទាំងឡាយដែលមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលបានចូលរួមក្នុងការងារទទួលប្រាក់កម្រៃ ឬមិនទទួលប្រាក់កម្រៃ ដែលការងារទាំងនោះប៉ះពាល់ដល់ប្រាជ្ញាស្មារតី រាងកាយ ការសិក្សាអប់រំរបស់កុមារ។ ការងារកុមារធ្វើដើម្បីជួយដល់ការអប់រំ ហ្វឹកហាត់បណ្ដុះបណ្ដាលជំនាញសម្រាប់អនាគតរបស់កុមារ នោះមិនមែនជាពលកម្មកុមារឬការងារធ្ងន់ធ្ងររបស់កុមារទេ។

ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារ សំដៅដល់១- គ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់នៃទាសភាព ឬការអនុវត្តប្រហាក់ប្រហែលទៅទាសភាព ដូចជាការលក់ និងការជួញដូរកុមារ ការងារដោះបំណុល និងការងារជាខ្ញុំកញ្ជះគេដាច់ថ្លៃ ការងារដោយបង្ខំឬការងារដោយកាតព្វកិច្ច រួមទាំងការជ្រើសរើសដោយបង្ខំ ឬដោយកាតព្វកិច្ចដើម្បីឱ្យបម្រើក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ ២-ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬការផ្ដល់ឱ្យកុមារបម្រើក្នុងពេស្យាកម្ម ការផលិតរូបភាពអាសគ្រាម ឬការសម្ដែងអាសគ្រាម ៣-ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬផ្ដល់ឱ្យកុមារបម្រើក្នុងសកម្មភាពខុសច្បាប់ជាពិសេស ការផលិត និងការជួញដូរគ្រឿងញៀនដូចដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនានា ៤-ការងារទាំងឡាយណាដែលមានលក្ខណៈ ឬស្ថានភាពរបស់វានៅពេលដែលត្រូវបានគេអនុវត្តអាចនឹងបណ្ដាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ឬសីលធម៌របស់កុមារ។